

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

24. DUBNA 2010

Z obsahu:

Velikonoční radost

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
7. dubna 2010
- strana 2 -

Svatý Arcangelo Tadini

Galerie svatých kněží
- strana 4 -

Konec jednoho ritu?

Před čtyřiceti lety vyšel
oficiálně misál Pavla VI.
- strana 6 -

Pán nám daroval dítě

Umělé oplodnění:
bludná cesta
- strana 8 -

Manžel svaté Gianni Beretta Molla zemřel

- strana 8 -

Proč se modlit, když nic necítím?

- strana 9 -

Vítězná práce školáků o Turínském plátnu

- strana 10 -

Neobvyklá podpora papeži od moskevského deníku

- strana 10 -

Svatý František obrací heretiky (14)

- strana 11 -

*„Já jsem pastýř dobrý!
Dobrý pastýř dává za ovce svůj život.“
(Jan 10,11)*

Obvyklá středeční generální audience je zaplavena zářivou velikonoční radostí. V těchto dnech totiž církve slaví tajemství Vzkříšení a zakouší velkou radost, která pochází z dobré noviny o Kristově triumfu nad zlem a smrtí. Je to radost, která se prodlužuje nejen na velikonoční oktáv, ale rozšiřuje se na padesát dní až do Letnic. Po pláči a hrůze Velkého pátku a po mlčení Bílé soboty přichází radostná zvěst: *Pán vpravdě vstal z mrtvých a zjevil se Šimonovi* (Lk 24,34). Toto je v celých lidských dějinách „dobrá novina“ par excellence, je to „evangelium“ hlásané a předávané po stáletí z generace na generaci.

Velikonoční radost

Kristova Pascha je vrcholný a nepřekonatelný akt Boží moci. Je to událost absolutně mimořádná, nejkrásnější a nejzralejší plod Božího tajemství. Je to tak mimořádné, že je nemožné je vypovědět v oněch jeho dimenzích, protože překračují naši lidskou kapacitu, poznání i bádání. A přece, je to také historický fakt, skutečný, dosvědčený a zdokumentovaný. Je to událost, na které se zakládá naše víra. Je to ústřední obsah toho, v co věříme, a hlavní motiv, pro který věříme.

Nový zákon nepopisuje zmrtnýchvstání Ježíšovo v je-

ho uskutečnění. Referuje pouze o svědectvích těch, kteří Ježíšovu osobu potkali poté, co vstal z mrtvých. Tři synoptičtí evangelisté nám sdělují, že onu zprávu – *Vstal z mrtvých!* – vyhlásují nejdříve někteří andělé. Je to tedy zpráva, která pochází od Boha; ale Bůh ji ihned svěruje „hlasatelům“, aby ji předali všem. A tak jsou to sami tito andělé, kteří vyzývají ženy, jež přišly časně ráno ke hrobu, aby to šly rychle říct učedníkům: *Vstal z mrtvých a hle, předejde vás do Galileje; tam ho uvidíte* (Mt 28,7). Tímto způsobem skrze ženy evangelia dospěje toto božské sděle-

ní ke všem, protože každý svým způsobem tutéž zprávu předává dalším věrně a s odvahou: zprávu krásnou, veselou a přinášející radost.

Ano, drazí přátelé, celá naše víra se zakládá na trvalém a věrném předávání této „dobré noviny“. A my dnes chceme vyjádřit Bohu naši hlubokou vděčnost za nesmírné zástupy věřících v Krista, kteří nás ve staletích předcházeli, že nikdy neselhali ve svém základním poslání hlásat evangelium, které přijali. Dobrá novina Velikonoc tedy vyžaduje dílo nadšených a odvážných svědků. Každý Kristův učedník, také každý z nás, je povolán být svědkem. A to je přesný, zavazující a povznášející příkaz zmrtnýchvstání Pána. „Novina“ o novém životě v Kristu musí vyzářovat ze života křesťana, musí být živá a aktivní – aby u toho, ke komu se dostane, byla reálně schopná změnit srdce a celý život. Ona žije především proto, že sám Kristus je její živou a oživující duší. Připomíná nám to svatý Marek na konci svého evangelia, kde píše, že apoštolové *vyšli a všude kázali. Pán působil s nimi a potvzoval jejich slova znameními, která je provázela* (Mk 16,20).

Dobrodružství apoštolů je také naše dobrodružství a dobrodružství každého věřícího, každého učedníka, který se stává „hlasatelem“. Také my máme totiž jistotu, že Pán dnes jako včera působí spolu se svými svědky. To je fakt, který můžeme poznat každý, když vidíme klíčit semena pravého a trvalého pokoje, tam, kde úsilí a příklad křesťanů a lidí dobré vůle je oživován úctou ke spravedlnosti, trpělivým dialogem, přesvědčenou úctou k druhým, nezištností, osobní a společenskou obětí. Vidíme bohužel ve světě také mnoho utrpení, mnoho násilí, mnoho nepochopení. Slavení velikonočního tajemství, radostná kontemplace Zmrtnýchvstání Krista, který poráží hřích a smrt silou Boží

Pokračování na str. 12

V prvním čtení této neděle jsme slyšeli: „Když židé viděli takové množství (které přišlo za Pavlem a Barnabášem), naplnilo je to žárlivostí.“ Jak se dočítáme v Lukášově zprávě dále, dohnala je tato žárlivost nakonec až k fyzickému útoku na Pavla, kterého kamenovali a vyvlekli ho z města jako mrtvého. Pán mu však opět vrátil zdraví a sílu.

Závist a žárlivost provází lidský rod jako prokletí od samého počátku jeho existence, od té doby, co právě závist dohnala ďábla k tomu, aby oklamal naše prarodiče v ráji. Tímto jedem své závisti bude kalit vztahy mezi lidmi a dožene je k nepředstavitelným zločinům. Příkladem je již první hřích jednoho z Adamových synů. Když Hospodin dal najevo, v jakém životě a v jaké oběti má zalíbení, nevyvolalo to u Kaina snahu změnit své jednání tak, aby i ono našlo milost u Pána, nýbrž obrátil svůj hněv proti svému bratru, lstivě ho odvedl a zabil. Podobně tomu bylo u krále Saula. Když lid oslavoval Davidy úspěchy v boji s Filištinými, neradoval se z toho, že má tak dobrého vojévůdce, ale

propadl závisti, viděl v něm svého soka a usiloval o jeho smrt. Starozákonní příklady závisti a žárlivosti ukazují názorně, že závist je plod podlosti ďábla, který své oběti nabízí jako východis-

Editorial

ko, aby ve své zaslepenosti sáhla k ještě horším hříchům a zločinům. Ďábelský původ závisti a zášti potvrdil konkrétně sám Pán. Židovským předákům, kteří k němu pojali nenávist ze závisti a žárlivosti, řekl zcela otevřeně, odkud jejich nepřátelství pochází: „Váš otec je ďábel.“ To by si měli uvědomovat všichni závistivci.

Závist a žárlivost jsou současťi onoho „zatížení“ z prvotního hřichu. Jsou jako červotoč, který zůstává trvale zavrtaný i v Boží církvi, kde už natropil mnoho škod. Nejvíce si libuje v prostředí průměrnosti a vlažnosti, aby pak nahloval nejružnějšími prostředky a taktikami všechno, co je přesahuje a převyšuje. Ona Ježíšova trpká výtko a kamenování proroků zřejmě neplatila jen někdejšímu Jeruzalému.

Stejně nepohodlným proukem je pro lidi tohoto světa od sa-

mého počátku i Kristova církve. Všichni, pro které se stala svým poselstvím a svým příkladem nepohodlnou, dokázali si vymýšlet nejružnější formy pronásledování. V minulém století se v tomto směru vyznamenaly obě velké totality, které ji nejen hanobily a pomlouvaly, ale s velkou nenávistí i fyzicky pronásledovaly a rozmnožily počty jejich mučedníků.

Čím více se vzdalujeme od doby totalit a mohlo by se zdát, že likvidujeme neblahé následky jejich ideologie, tím více však zdumává praktický materialismus v srdcích lidí i ve společenské praxi. Společnost chce dnes žít hédonisticky a materialisticky a nechce už přijímat žádná omezení a tabu. Bohužel toto moderní „osvobození“ se neprojevuje jen u lidí tohoto světa. Jenom slepý může nevidět katastrofální úpadek víry a mravů i v zemích kdysi tradičně katolických, jako je např. Rakousko či Francie. Když vznikalo Evropské společenství, zakládali je hluboce věřící politici, kteří aspirují dokonce na úctu oltáře. Jak je to možné, že dnes je toto společenství vedeno a ovládáno lidmi zcela opačného

Pokračování na str. 13

Nevyhnutelná protivenství

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Já dávám svým ovčím věčný život.

Odeber se do antiošské synagogy, kam přicházejí velké zástupy židů a pohanů, aby si vyslechli Boží slovo z úst Pavla a Barnabáše. Jejich vystoupení před týdnem padlo na půdu tak dobrou a úrodnou, že prodloužili svůj pobyt na tomto místě, a dnes za nimi přichází takřka celé město.

Ale tentokrát má shromáždění jiný průběh. Synagogu nenaplnili pouze ti, kteří chtějí slyšet radostnou zvěst, ale dostavilo se i mnoho jiných, kterým je Pavlovo kázání i jeho ohlas trnem v oku. Velký zájem o cizí apoštoly jen naplňuje žárlivost a vede to nakonec ke snaze všemožně zmařit jejich další působení. Uchylují se nejen k rušivým výkřikům, ale přímo k rouhání.

Vzpomeň si na to, kdykoliv pocítíš, že nejsi schopen se upřímně radovat z úspěchů, na kterých ty sám nemáš žádný podíl. Pokládej to za vážné varování, aby ses nakonec nedal strhnout k něčemu podobnému, čeho jsi svědkem v této synagoze. Nepřipomíná ti to situace, v jakých se ocital i sám Pán, kterého několikrát chtěli kamenovat⁽¹⁾ a nakonec ho odsoudili na kříž?

Z čeho pramení taková nevole a odpor proti Kristu a jeho apoštolům? Odkud se až dodnes bere tolik závisti a žárlivosti, dokonce i uvnitř Božího lidu? Za všemi takovými pocity nevěřivosti se skrývá závist jiného nepřítel. Je to ten nejvlastnější satanův záměr. Vždyť již na počátku všeho zla stála jeho žárlivost: *Ďáblou z závisti přišla na svět smrt, a kdo patří k němu, zakusí ji*⁽²⁾. Ďáblou zloba směřuje k tomu, aby všemožně zmařila každou dobrou setbu.

Pán odhaluje zlobu odvěkého nepřítel zcela otevřeně: Jen si vzpomeň, co řekl předním židům: *Proč nerozumíte mé řeči? Proto, že nemůžete slyšet mé slovo. Váš otec je ďábel a vy chcete dělat to, co od vás žádá*⁽³⁾.

Jestliže dopřáváš sluchu Božimu Odpůrci, zaslepí tě jeho závist nakonec do té míry, že nebudeš vůbec schopen přijímat Pánovo slovo, a tedy ani poznat, co je pravda. Není divu, že taková ďáblou z závisti strhne nakonec ke zlému i *zbožné ženy z vyšších vrstev*. O takto „zbožných“ Pán říká, že *nepoznali Boha*⁽⁴⁾.

Oni totiž svou klamnou zbožností oslavují sami sebe, jinak by se nemohli cítit poškozeni tím, co dobrého se daří jiným lidem, a musejí by se naopak radovat, kdykoliv je Bůh kým-koliv skutečně oslavován. Bohužel, čím nápadnější je dobré ovoce, jaké přináší věrné úsilí,

s tím větším protivenstvím musíš počítat dříve nebo později.

Kolika rozdělení a nepřátelství dosáhl takto ďábel skrze ty, kteří ho poslouchají! Jestliže Ježíšovým nepřátelům vnukl svoji lež, aby o něm řekli, že je *posedlý zlým duchem*⁽⁵⁾, nesmi tě překvapit žádná křivá obvinění ani pomlvy, jimiž dokážou modloslužebníci⁽⁶⁾ osočovat i své vlastní spolubratry. Kde jinde se tomu naučili než u svého otce, který *mluví z toho, co je mu vlastní, protože je lhář a otec lži*⁽⁷⁾.

V tom vidíš prohnatost Závistivého, že umí proti sobě popudit i ty, kteří by měli být svoji. *Kdyby mě tupil nepřítel, dovedl bych to snést, ale když je to můj druh a přítel, se kterým jsem byl v důvěrném styku a ve slavném průvodu s ním krácel v Božím domě!*⁽⁸⁾ Máš tedy jiný, hlubší důvod k bolesti a smutku, než jsou samy úklady nepřejících. Máš důvod k smutku, kdykoliv vidíš počínání těch, kteří nejednají jako *dobří pastýři, jsou najatí a pracují jen za zold*.⁽⁹⁾ Nelibě nesou, když to ovce cítí a *pokládají je za cizí, a proto za nimi nejdou*⁽¹⁰⁾, a pak žárlí na ty, za kterými je to táhne. Máš smutek a oprávněné obavy, aby ti, kteří místo shora jsou *zdo-la, z tohoto světa*, nakonec nezemřeli ve svých hříších, *protože sami sebe odsuzují ke ztrátě věčného života*.

Staneš-li se sám cílem nevěřivých útoků, a budou tě dokonce vyhánět ze své krajiny, *setřes prach z nohou na svědectví jim*, ale nepropadej přítom malomyslnosti. Podívej se s Janem vzhůru na *veliký zástup, který by nikdo nespočítal*: Tam má být jednou tvoje místo. Přijímej nepřátelství a úskoky jako příležitost, aby sis doběla vypral své roucho v Beránkově krvi. Pán dobře ví, čeho je schopna lidská zaslepenost, jak krutě dokážou lidé zraňovat a kamenovat třeba své vlastní bratry. I on *přišel mezi vlastní, a ti ho nepřijali*⁽¹¹⁾. Proto až přijde čas, on *sám ti setře každou slzu z očí*.

I v nejsmutnějších chvílích se můžeš spolehnout na svého *nejlepšího Pastýře*. Kdyby tě celý svět odmítal a přímo nenáviděl, pro něho nepřestáváš být drahocenným darem, *který mu dal Otec*. Když slyšíš jeho hlas a jdeš věrně za ním, *dává ti věčný život*. Zaručuje ti, že *tě nikdo z jeho ruky nevyrvé*. *Po velkém souzení mu budeš moci ve dne v noci sloužit v jeho chrámě*. Věčný Beránek, ačkoliv jeho místo je na trůnu věčné slávy, *sníží se a bude s tebou bydlet*, bude tě *pást a vodit k pramenům živé vody*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Jan 10,31; ⁽²⁾ Mdr 2,24; ⁽³⁾ Jan 8,43n;

⁽⁴⁾ srov. Jan 8,55; ⁽⁵⁾ srov. Jan 8,48; ⁽⁶⁾ srov. Kol 3,5;

⁽⁷⁾ Jan 8,44; ⁽⁸⁾ srov. Ž 55,13–15;

⁽⁹⁾ Jan 10,13; ⁽¹⁰⁾ srov. Jan 10,5; ⁽¹¹⁾ Jan 1,11

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 13,14.43-52

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisidii. Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctili Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti. Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči. Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: „Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale proto, že ho od sebe odmítáte a nepokládáte se za hodné věčného života, obracíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: ‚Urcil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.‘“ Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině. Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a přední muže města, vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikonia. Učedníci však byli plni radosti a Duchu Svatého.

2. čtení - Zj 7,9.14b-17

Já, Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v ruce. A jeden ze starců mi řekl: „To jsou ti, kdo přicházejí z velikého souzení; roucho si doběla vyprali v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim snížil a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich pražit slunce ani jakýkoli jiný žár, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí.“

Evangelium - Jan 10,27-30

Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvé z rukou. Můj Otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

Svatý Arcangelo Tadini

Životopisný profil

Arcangelo Tadini se narodil 12. října 1846 ve Verolanuova v provincii a diecézi Brescia jako poslední z jedenácti bratrů rodičům Petru Tadinimu a Julii Antoníně Gadolové. Narodil se v době poznamenané klimatem „Risorgimenta“, které se v různé míře projevovalo i v Bescii. Jsou to léta průmyslové revoluce značných rozměrů

Rodný dům ve Verolanuova

v důsledku zavádění průmyslových strojů a inovací zařízení, zvláště v textilním průmyslu, která sociálně poznamenala i rodinu Tadini. 16. června 1846 byl zvolen papežem Giovanni Maria Mastai-Ferretti, velký papež Pius IX. (1846–1878), který měl reformního ducha a byl velmi vnímavý k potřebám nového laického apoštolátu vyznačujícího se odpovědností a spoluúčastí na sociálním i církevním dění.

Náboženský život chlapce formovalo zbožné rodinné prostředí a výchova podporovaná účastí na svátostech. Arcangelo byl pokřtěn týden po narození, bířmován 14. května 1855 a základní kulturní formaci přijal ve slavném konviktu Lovere, kde vyrůstal ve vzorného mladíka s velkou vyhlídkou do budoucnosti.

Kněžské povolání Arcangela

V r. 1865 ve věku 19 let vstupuje Arcangelo do diecézního semináře v Bescii. I když měl křehké zdraví, vyznačoval se velkou zbožností a dobrým prospě-

chem. On sám se o této době vyjadřuje lakonicky a prozrazuje, co ho přivedlo k volbě životní cesty v následování Krista. *Dříve než jsem přijal vznešené insignie, jimiž se vyznačuje kněz, nacházel jsem se uprostřed lidí, kteří lamentovali, že nemohou přimět lid, aby dělal to, co chtějí, a křičeli, že toho nedosáhnou, dokud je neodtáhnou od zpovědnice a dokud mají kněží volnou ruku... Tak jsem se rozhodl, že se stanu právě knězem!*

Kurzy v semináři ovšem sledoval s přestávkami zapříčiněnými jeho zdravotním stavem. I když záznamy o jeho studiu nesou častou poznámku „aegrotus“ (nemocný), nakonec to nebylo překážkou, aby přijal nižší i vyšší kněžská svěcení.

6. listopadu 1865 oblékl leriku, a to na doporučení svého faráře Františka Sguazziho, 13. prosince 1868 přijal nižší kněžská svěcení a 19. prosince se stal podjáhnem. 11. června 1870 přijal jáhenské svěcení a 19. června spolu se dvanácti druhy kněžské svěcení v Trentu. Bylo mu tehdy 23 let.

Tadini, který žil svůj zasvěcený život podle tridentského koncilu a oživil ve svém vlastním kněžském životě obět, která se zpřítomňuje na oltáři, byl současně pastýřem, který dává život za stádo svých věřících a běží vyhledat každou ztracenou ovci. Byl to muž žijící posvátnou službou, ale současně muž, který byl pro všechny vším. Napsal: *Čím jsou všechny ty nejdůležitější záležitosti tohoto světa ve srovnání se spásou duší? Ničím. Duše toho nejobožejšího otrhance zde na zemi má větší cenu než všechno zlato světa, než pozemský život všech lidí. Je to ta nejvzácnější věc.* Kněžství bylo zdrojem jeho síly a kříž syntézou všeho jeho vědění. Když se představoval svým farníkům, řekl: *Všech-*

no moje vědění je Kříž a všechna moje síla je v kněžské stóle.

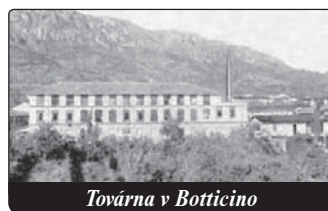
Pater Tadini prožíval své kněžství jako dar. První léta svého kněžství šířil víru na základních školách v Lodrinu (1871–1873) a v Noce (1873–1885). Tak strávil prvních patnáct roků svého kněžského života.

Don Tadini farářem v Botticino

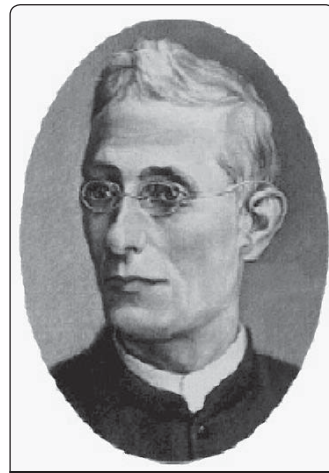
Teprve ve věku 39 let začal působit ve farnosti nejdříve jako kaplan, pak jako duchovní vůdce a 22. března byl jmenován farářem, když už sloužil svou horlivostí Božím lidu v nejrůznějších funkcích. Botticino je místo, kde působil rozhodující část svého kněžského života. Jsou to léta plná událostí a náboženských iniciativ. Ujal se svého úřadu s určitým třesením, které neskrýval, jak se přiznal svým farníkům: *Je pravda, že jsem se nedověděl teprve nyní, co mě čeká, ale nyní cítím celou tíhu této funkce. Snad se mi jevila vzdálená a neuskutečnitelná, ale nyní to nemohu před vámi skrývat: Mám strach, který mě tíží nikoliv proto, že jsem mezi vámi, protože se mi zdá, že jsem zde mezi starými přáteli a ze vzezření vašich drahých tváří na mě vyzařuje láska, která přemáhá strach,*

Farní kostel v Botticino

Továrna v Botticino

Sv. Arcangelo Tadini

takže takřka zapominám na svou vlastní ubohost, ale je to především pocit odpovědnosti před Bohem... Vidím ve vás něco jako tvárnou hmotu schopnou přijmout nejněžnější tvary. Ale očekávám od vás zázraky, a velké zázraky. Očekávám zázrak křesťanské zbožnosti v prostředí, které tak rozptyluje a svádí ducha; čekám zázrak vzájemné lásky v prostředí, které tolik srdcí zmrazilo...

Na závěr vyznání víry, které vyhlásil v den, kdy přejímal farnost, řekl: *Budu s vámi, s vámi budu žít a s vámi zemřu.*

Vynaložil všechny síly, aby vytvořil pravé křesťanské prostředí, a usiloval o rozkvet nejrůznějších iniciativ, které k tomu mohly přispět, od těch nejtradičnějších, jako jsou Děti Mariiny, růžencová společenství, různá bratrstva, Kongregace Nejsvětější svátosti a Třetí řád svatého Františka, až po zcela nové, které v jeho farnosti rozkvetly, jako Společenství dcer svaté Anděly Merici, horlivost pro krásu liturgie, chrámový zpěv a hudbu. Pečoval také o díla příznačně sociální, jako bylo Sdružení katolických dělníků, akce Vzájemná pomoc, prádelna pro dělnice spojená s konviktem pro ubytování a formaci a v roce 1900 založil Kongregaci sester dělnic ze Svatého domu v Nazaretě.

Don Arcangelo chápal farnost jako společenství, které má mít v kostele centrum své spirituality, ale také výchozí bod a orientaci potřeb každého jed-

notlivce. Myslel na to, že život farnosti neprochází jen sakristií, že je to tlukoucí srdce, ve kterém musí všichni farníci nacházet bezpečné podněty pro dobrý a plodný život.

Učinil ze své farnosti misijní společenství, které žilo kontemplací i solidaritou, Božím slovem i vzájemným sdílením, milostí i vzájemnou láskou, která podporuje růst víry.

Toto pojetí určovalo celý běh jeho života s jeho bolestmi i starostmi, s jeho úspěchy i protivenstvími. Svou pomoc nacházel u Boha a u pokorného lidu a zbožných osob, které následovaly jeho svůdný příklad, a tak všichni společně vykonávali dílo, kterému Bůh žehnal a lidem přinášelo požehnání.

Zvláštní pozornost věnoval tento svatý farář rodině, protože byl přesvědčen, že pokud chceme mít zdravou společnost, musíme umět léčit rodiny. Chce-li mít vzorné rodiče, musíme dávat působivý příklad dobrého života již dětem a dospívajícím spolu s cílevědomě zaměřenými a srozumitelnými katechezemi. Přitom opakoval často s vědomím své odpovědnosti před Bohem: *Jsem ten nejnehodnější kněz Církve Boží.*

Byl velkým služebníkem Božího slova. Velkou úctou, kterou choval k Božím slovům, vyjadřují tato jeho slova: *Církev má tisíce prostředků pro posvěcení duší, ale zvláštním způsobem si posluhuje Božím slovem, protože Boží slovo šířené a zdokonalované v Církvi stanovil sám Bůh a v něm je příčina jejího rozkvětu. Tento prostředek nevyalezla Církev, ale Ježíš Kristus, který nepoužíval jiný prostředek k šíření Božího království.*

Používal Boží slovo různým způsobem: ke kategorickým tvrzením, k povzbuzení, ke kárání, k sentencím, k ironii, provokaci i k poezii... Konfrontoval téma pravdy víry s dějinami církve a ty pak se stavem života svých věřících k objasnění morálních pravd, jako je hřích, pohoršení, rouhání, zábavy, práce a slavení

Botticino – dům Kongregace sester dělnic ze Svatého domu v Nazaretě

svátků. Vysvětloval dokumenty Svatého stolce i pastýřské listy biskupů. Připravené vzácné sentence umožňovaly snáze uchovat pravdy v paměti.

Podávání Božího slova a katechezi si připravoval s nejvyšší kněžskou pečlivostí. Sám pokorně zdůrazňoval tuto skutečnost: *Nikdy jsem nenechal své věřící bez duchovní potavy.*

Ctnosti dona Arcangela

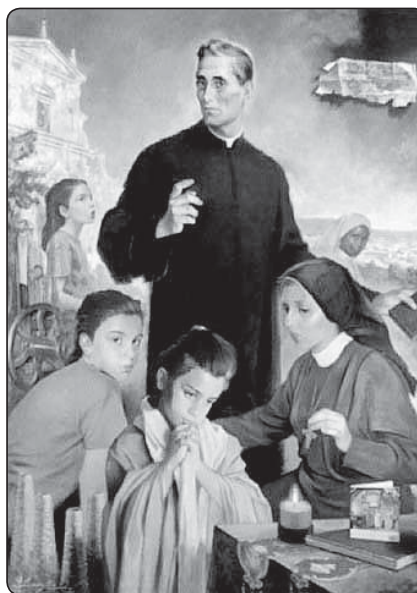
Pilně využívaným stimulem pro sebezdokonalení a charitativní činnost byla jeho vytrvalá modlitba a ustavičná pozornost k Boží přítomnosti. Vzpomínky, dojmy, kontakty, to všechno se soustřeďovalo v bohatých soudcích a závěrech: *Co to znamená modlit se? Jelikož jsme stvořeni Bohem, obklopeni jeho dobrodiními, zavaleni tolika potřebami, modlit se znamená vrhnout se do náruče Otce všeho dobra a volat k němu: Velký a dobrotný Otče, dej nám všechno, protože od tebe můžeme očekávat všechno dobré. Nebo: Není modlitba krásnou prací a současně podporou všech ctností, které v modlitbě cvičíme a živíme? Ano, moji drazí, modlitba znamená pro nás, že vyléváme své srdce do Božího nitra. Chceme dojít do nebe? Jen odvahu, modlitba je žebřík, po kterém tam dojdeme.*

Všechny tyto zkušenosti převedl do asketických norem pro řeholní společnost, kterou založil. Hluboká eu-

charistická úcta ho vedla k tomu, aby poklekal před Nejsvětější svátostí a rozjímal o tomto velkém tajemství: *Velké bylo ponížení při Vtělení, kdy Syn, který je Bůh, se pokořil kvůli člověku, ale ještě větší je jeho pokoření v Eucharistii: ve vtělení skryl své božství, v Eucharistii skrývá i své lidství: Eucharistie je dar, ve kterém se Bůh zcela vyčerpává a položil meze svým nevyčerpateľným a neomezeným dokonalostem.*

Jeho důvěra v Boží prozřetelnost byla bezmezná. V lidsky zcela bezvýhodných situacích, jako bylo exekuční zabavení zařízení fary, nebo při pomluvách nikdy nebylo od něho slyšet slovo stížnosti: *Všechno, co Bůh chce, je nejvyšší dobro.* Projevoval se vždy jako nejposlušnější vůči svým představeným, i když poslušnost od něho žádala velké oběti. Jako Abrahám přijímá, když píše: *Pokud jde o mne, nekladu žádné podmínky k rozhodnutím Svatého stolce, protože jsem si jist, že všechno bude sloužit k dobru mého Institutu.*

Jeho pokora a jeho skalní víra, činná láska jsou výrazem jeho intimního a trvalého spojení s Bohem a chtěl učinit i své věřící schopné beze strachu a lidských ohledů zachovávat jednotu v lásce: *Jelikož trpíme námahami, útrapami a utrpením, kdyby to všechno nebylo řízeno láskou, nemohli bychom dosáhnout spásy, byli bychom jen vykrýčenými filantropy.*

nout spásy, byli bychom jen vykrýčenými filantropy.

Dal všechny své schopnosti a dovednosti do služeb evangelizace, protože byl přesvědčen, že evangelium je schopné zocelit individuální život a vytvářet vhodné sociální předivo. Teologové o něm prohlásili: *Udivuje především způsob, s jakým dokázal spojovat věrnost pravdě a tradici s důvěryplnou tvořivostí v souladu s vynořujícími se potřebami a znamením doby. Jeho život a jeho nauka mohou dnes představovat plodný a povzbuzující stimul pro Boží lid v úsilí o novou evangelizaci, která vyžaduje zvláště kreativní věrnost.*

Don Arcangelo světlem

Církev ocenila svatost tohoto kněze, když ho prohlásila 3. října 1999 blahoslaveným a 26. dubna 2009 svatým.

Svatost dona Arcangela můžeme popsat takto: je to svatost každodennosti, otevřená všem, protože v přijímání vlastní malosti osvědčuje hrdinství, které se projevovalo v dlouhém průběhu jeho kněžské služby mimořádnou věrností a vytrvalostí. Byl přítomen při všech událostech svého lidu, veselých i smutných, přítomností, která procházela cestami a hledala nejpotřebnější z potřebných, aby jim nesl posilu duchovní i hmotnou.

Svatý otec Benedikt XVI. při svatořečení o něm řekl: *Jak prorocká byla charismatická intuice dona Tadiniho a jak aktuální zůstává jeho příklad i dnes v epoše velkých ekonomických krizí. Připomíná nám, že jen tehdy, když pěstujeme a rozvíjíme hluboký vztah k Pánu, zvláště pak v Nejsvětější svátosti, budeme schopni uplatnit kvas evangelia v různých pracovních situacích v každém prostředí společnosti.*

Pramen: Kongregace pro klerus k Roku kněží

přeložil -lš-

Konec jednoho ritu?

Před čtyřiceti lety vyšel oficiálně misál Pavla VI.

26. března 1970 se objevilo oficiální vydání nového římského misálu. Příslušné texty k němu promulgoval Pavel VI. na Zelený čtvrtek předchozího roku v apoštolské konstituci „Missale Romanum“. Byl to výsledek liturgické reformy, jaká nemá v dějinách církve obdoby. Římská mše, jejíž podstata je starší než 1500 let a která se od doby Řehoře Velikého sice dále rozvíjela, doznala změn především po skončení karolínské epochy.

Ale do začátku dvacátého století byla takřka nezměněna. Misál z roku 1570, který vyšel z pokynu tridentského koncilu, zavedl jen docela málo změn. Ovšem zásahy do římské mše ve 20. století jsou takového rozsahu, že na první pohled je možno jen stěží poznat jednotu mezi „tridentskou“ mší a mší Pavla VI.

O rozchodu s „tridentskou“ mší mluví nejen tradicionalisté jako Bratrstvo Pia X., nýbrž i ti, kteří v pokoncilní reformě spatřují osvobození od neoblíbeného starého ritu. Tak Joseph Gelineau, člen Rady pro realizaci reformy ve své knize „Liturgie zítřka“ (1979) napsal: „Je třeba bez vytáček říct: římský rítus, tak, jak jsme ho znali, už neexistuje. Byl zničen. Zdi původní budovy se zhroutily, zatímco jiní její vzezření změnili tak velice, že se jeví buďto jako zřícenina, nebo zlomkovité podloží jiné budovy.“

Reforma obsažená v konstituci „Sacrosanctum concilium“ (1963) je součástí obsáhlého

koncilního programu, tzv. aggrornamenta. Tím není myšleno přizpůsobení duchu doby, nýbrž obnova velké tradice církve. Reforma měla v první řadě za cíl „prohlubovat křesťanský život věřících“ (SC 1). Liturgická konstituce formuluje tři ústřední principy reformy. První je zásada aktivní účasti: „Matka Církev si přeje, aby byli věřící vedeni k plné, uvědomělé a aktivní účasti na liturgických úkonech, jak to vyžaduje povaha liturgie“ (SC 14). Druhý je princip jednoduchosti a srozumitelnosti: „Obřady ať se vyznačují vznešenou jednoduchostí, ať jsou stručné a srozumitelné a bez zbytečných opakování. Ať jsou přizpůsobeny chápavosti věřících a zpravidla ať nepotřebují mnoho vysvětlení“ (SC 34). Tím se nerozumí rituální minimalismus, který staví na prosté formě slavení. Historik liturgie Edmund Bishop popisuje jednoduchost především na pozadí srovnání s východním ritem.

Koncilní otcové nechtěli rozchod se starým ritem

Že koncilní otcové nesledovali zlom v tradiční liturgii, ukazují třetí princip organického vývoje. Při reformě se „nemají zavádět

Pod heslem „clown mass“ je možné na internetu vyhledat otřesné doklady o liturgických experimentech připomínajících rouhání

Vídeňský kardinál Christoph Schönborn při tzv. „balloon mass“

novoty, nýbrž jen to, co vyžaduje opravdový užitek církve. Přitom je třeba dbát, aby nové formy organicky vyrůstaly z forem, které již existují“ (SC 23). Liturgie představuje organismus, který nemůže být libovolně měněn, aniž by to ohrožovalo jeho život.

Reforma misálu přinesla řadu pozitivních plodů. Na prvním místě je třeba jmenovat zřetelnou jednotu mešní slavnosti, která se skládá z liturgie slova a eucharistické liturgie. Také nový řád perikop, který měl otevřít věřícím bohatší přístup k Písmu svatému, je velkým ziskem, i když sporné povolení použít i v neděli jen jedno ze dvou čtení to omezuje. Pozitivní je také zavedení lidového jazyka do bohoslužby slova, doporučené a v neděli

nařízené homilie a obnovy přímlov je třeba hodnotit pozitivně. Obohacení misálu představují nově zavedené preface a modlitby. V podstatě to platí o třech eucharistických modlitbách misálu Pavla VI. s kritickými výhradami k některým formulacím např. u druhé eucharistické modlitby, pokud jde o vztah k její předloze, k anafoře z „Traditio Apostolica“. Konečně je to zařazení přijímání věřících do mešního obřadu, o což se pokoušel neúspěšně již tridentský koncil.

Vedle světél jsou však také stíny. Především je to málo přesvědčující otevření nové mše. V Novus Ordo Missale z roku 1965 (ve kterém mnozí viděli koncilem požadovanou proměnu liturgie) byly zachovány stupňové modlitby, které pak padly reformě za oběť. Místo společné modlitby ze Žaltáře, modlitební knihy Izraele, nastoupilo tematické uvedení předsedajícího (předstojícího). Následuje vyznání, které ve svých třech formách má nejasný vztah ke Kyrie. Dále je to úplné vyloučení tradičních modliteb obětování včetně modlitby „Suscipe, sancta Trinitas“. Z toho okruhu zůstalo zachováno jen „Suscipiat“, ale i tuto modlitbu některé biskupské konference zjednodušují a potlačují.

Nesmírný kulturní zlom přichází s úplnou ztrátou latinského liturgického jazyka v eucharistické modlitbě, a to zcela proti vůli koncilních otců (SC 36). Problematikou je také inflace eucharistických modliteb po roce 1970 nejen pro jejich spornou teologickou a slovní kvalitu, ale také proto, že takový pluralismus je pro římskou tradici zcela atypický.

Zvláštním problémem je odstup od orientace modlitby „ad Dominum“, která byla pro koncilní otce ještě zcela samozřejmá (SC 33). Celebrování „čelem k lidu“ s jeho ustavičným vztahem tváří v tvář mezi celebrantem a věřícími postavila kněze do nadřazené pozice vůči lidu, která byla dosud zcela neznámá. Ačkoliv celebrování

„versus populum“ dodnes není předepsáno, nýbrž bylo jen připuštěno vedle tradiční orientace směrem k Pánu, stalo se všude samozřejmostí. Tato změna pozice kněze měla značný vliv na chápání liturgie. Nyní dominuje v liturgii přitahující pohled na kněze, který se ocitá v pokušení stát se moderátorem společenství, a to pokušení tak velkým, že mnoho farností se musí vyrovnávat s různým individuálním aranžmá „kreativních celebrantů“. Podle jedné z norem liturgické reformy však existuje závazná liturgická směrnice, podle které „nikdo, ani kněz nesmí v liturgii nic přidávat ani ubírat ani měnit“ (SC 22) a která se stala zcela neznámou anebo zcela přehlíženou a nerespektovanou. To ukazují různé vlastní orace, obměny eucharistických modliteb, společná modlitba v závěru doxologie, vynechávání embolismu, společné přijímání kněží i věřících, lámání eucharistického chleba laickými pomocníky, abych jmenoval jen ty nejčastější příklady porušování pravidel a věrnosti v liturgii.

Nedostatek úcty k liturgickému řádu není něco ojedinělého, nýbrž je to široce rozšířený jev. Souvisí to nejen s přehnanou pozicí „předstojícího“, nýbrž z části s radikálními zásahy liturgické reformy. Ona totiž nutně musela budít dojem, že si v liturgii můžeme dělat, co chceme. Výsledkem je „vytvářená liturgie“, s jakou máme co do činění posledních čtyřicet let a která natrvalo ohrožuje jednotu římského ritu.

Misál Pavla VI. však nezpečetil konec starší římské mše. Po Koncilu to byli nejdříve především intelektuálové, spisovatelé a umělci, kteří se veřejně zasazovali za zachování „tridentské mše“ (Yehudi Menuhin, Graham Greene, Agatha Christie, Jacques Maritain, později také René Girard, Martin Mosebach a Robert Spaemann). Až do Jana Pavla II. se tradiční obřad udržoval díky indultům. Nejznámějším příkladem je indult pro celou An-

KRITIKA NA ADRESU PROTESTANTŮ

Zatímco v katolické církvi můžeme sledovat tendenci vycházet protestantům co nejvíce vstříc, pravoslavná církev nekompromisně kritizuje liberální teologii a morálku a církevní řád západního protestantismu. Za zcela nepřijatelné pokládá pravoslavní volbu ženy na biskupský úřad, protože to je zcela v rozporu s apoštolskou posloupností. Lutheráni nejsou podle patriarchy Hilariona vůbec církví. Oslavy 50. výročí dialogu mezi pravoslavnou církví a protestanty byly v Moskvě a v Berlíně zrušeny.

Kath-net

Papež Pavel VI. se skupinou protestantských teologů, kteří byli přizváni k reformě katolické mše svaté

glii a Wales v roce 1971. Po motu proprio „Summorum pontificum“ (2007) Benedikta XVI. je povoleno všem kněžím, kteří nemají jiné překážky ve výkonu kněžské funkce, slavit mši podle misálu z roku 1962. Každou neděli může být jedna mše slavena ve „starém ritu“. Tam, kde to biskupové povolují jen jednou za dva týdny, je to v rozporu s papežovou vůlí vyjádřenou v motu proprio. To bude letos na podzim vyhodnoceno a revidováno.

Reforma reformy liturgie ve službách jednoty

K této reformě patří především revize překladů do národních jazyků, které podle instrukce „Liturgiam autenticam“ (2001) musí přesně odpovídat latinskému originálu a vystříhat se různých parafrází a přebásnění.

Čtyřicet let poté, co vyšel misál Pavla VI., stojí katolická církev před nesmírným úkolem smíření mezi přívrženci jednoho a druhého ritu. K tomuto smíření, které si přeje Benedikt XVI.,

může dojít jen tehdy, když bude překonána nekázeň a rituální úpadek a bude slavena liturgie přesně podle liturgického řádu. Na druhé straně forma mše z roku 1962 nemůže zůstat zmrazena. I ta se musí dále rozvíjet. Bohužel, s těmi, kdo

se zasazují za zachování původní liturgie, se namnoze nakládá jako s malomocnými: zde končí jakákoliv tolerance. Pontifikát Benedikta XVI. však má být novou fází realizace liturgické reformy. Všichni, kněží, teologové a biskupové jsou zváni, aby přispěli k přijetí Koncilu i liturgického smíření.

*Z Die Tagespost 25. 3. 2010
přeložil -lš-*

IDEOLOGIE ZVÍTĚŽILA NAD VĚDOU

Po dobu sedmdesáti let zastávali američtí terapeuti a psychologové přesvědčení, že homosexualita je z psychologického hlediska nevyřešený identifikační konflikt ve věci pohlavní identifikace. Byla označena v seznamu diagnóz vlivné americké psychologické společnosti APA jako emocionální porucha. V 70. letech v průběhu protiválečných demonstrací začali homosexuálové vystupovat jako malá, dobře organizovaná skupina, která na sebe upozorňovala narušováním veřejného pořádku. Začali prohlašovat homosexualitu za normální a útočili na všechny, kdo s tím nesouhlasili. Naplánovali si systematické napadání APA a označili ji za společenský potlačovací aparát. Vznikla „Osvobozovací fronta“ homosexuálů ve Washingtonu, která systematicky vyhrožovala neomezeným narušováním veřejného pořádku. S falešnými doklady obsadili jedno zasedání APA, zmocnili se mikrofónu a vyhlásili válku společnosti. Nikdy nebyly předloženy vědecké důkazy, že by názor APA neodpovídal objektivní skutečnosti. Společnost nakonec kapitulovala před násilím. Byla tak znásilněna pravda, aby homosexuálové nemohli hledat pomoc a léčbu odborníků. Homosexuálové měli ve vedení APA nejen sympatizanty, ale přímo komplice. Diagnóza byla zrušena 1973. Ještě v roce 1978 se však 68 % dotázaných psychologů vyslovilo pro zachování diagnózy o psychologické poruše.

ANGLIKÁNI KOLEKTIVNĚ KONVERTUJÍ

Tradiční anglikánská církev v Kanadě se 40 farnostmi se vyslovila pro kolektivní přestup do katolické církve. Využívá tak papežský dekret „Anglicanorum coetibus“. Vyplývá to z dopisu, adresovaného kardinálu Levadovi a zveřejněného v Ottawě. Podobně postupuje obdobné společenství v USA se 100 farnostmi a 5200 věřícími. Tyto skupiny odmítají modernismus současné anglikánské církve.

Kath-net

PÁN NÁM DAROVAL DÍTĚ

Umělé oplodnění:
bludná cesta

Vyrostla jsem v prostředí bez víry. V 19 letech jsem se vdala. Můj muž je katolík a naše svatba se konala v kostele. I když jsem ráda poslouchala to, co mi manžel vyprávěl o víře, setrvala jsem tvrději ve své představě zabránit početí a pět let jsem odmítala dítě. Když jsem skončila školu a nějakou dobu jsem byla v zaměstnání, pocítila jsem touhu mít dítě a přestali jsme s antikoncepcí.

Dva roky jsme se o to marně pokoušeli, dělali jsme všechno možné, až k umělému oplodnění. Pozdě jsem pochopila, že při tomto pokusu „vzniknou“ další děti, které jsou také moje. Moje děti zmrzly v laboratoři. Strašně! Volba byla buďto zmrazit, nebo odhodit, protože při tomto procesu je vždy oplodněno více než jedno vajíčko a nasazena mohou být maximálně dvě.

Tak se stalo, že nepřežilo sedm z mých osmi dětí, které byly obětí mého procesu umělého oplodnění (čtyři nepřežily zmrazení a po odmrazení byly mrtvé, tři jiné se nezahnízdyly. Moje zkušenost není vůbec výjimkou a potvrzuje prostě to, co je napsáno v encyklice *Dignitas personae*, kterou všem z celého srdce doporučuji k přečtení.

Když jsme už neočekávali, že bych přirozenou cestou mohla otěhotnět, právě to se po několika měsících k velkému překvapení stalo: Pán nás obdaroval dítětem, a to zcela normální cestou, bez zásahů, bez laboratoří a lékařů. Pro nás to byl zázrak, ale pro Pána je možné všechno, on je Pánem života!

Proto mu s důvěrou svěřme svůj život. On nám v pravý čas daruje více, než můžeme očekávat.

Helena Sabatino

Z VISION 2000 – 5/2009
přeložil -lš-

Manžel svaté Gianny Beretta Molla zemřel

Na Velký pátek zemřel ve věku 97 let manžel svätice Gianny Beretta Molla, která obětovovala svůj život za život svého dítěte. Byla to lékařka- internistka a chirurgyně a specializovala se na léčbu dětí, matek, a starých a chudých lidí. V roce 1955 se vdala za inženýra Piet-

Gianna Beretta Molla s manželem

ra Mollu a stala se šťastnou matkou tří dětí.

V roce 1961 opět otěhotněla. Krátce nato zjistili u ni lékaři nádor na děloze, který nedovoloval dítě donosit. Lékař jí radil, aby podstoupila potrat. To matka odmítla, stejně tak jako odstranění dělohy, protože to by znamenalo smrt dítěte.

Připravena ke každé oběti podstoupila ve druhém měsíci těhotenství riskantní operaci a vroucně se modlila za záchranu dítěte. Operaci přestála a dítě bylo zachráněno. Zbývajících sedm měsíců děkovala Gianna Bohu, ale obávala se, aby dítě nepřišlo na svět nemocné. Bombardovala Boha doslova

Gianna Beretta Molla s manželem

modlitbami a obětovovala za dítě svůj život.

Dítě se narodilo 21. dubna 1962 zdravé pomocí císařského řezu. Bohužel nepodařilo se zachránit rodičku, která týden nato 28. dubna 1962 zemřela za nepopsatelných bolestí se slovy: „Ježíši, miluji tě, Ježíši miluji tě!“

Svatá Beretta Molla byla přesvědčena, že usmrtit dítě v matčině lůně je hřích, proto raději vzala na vědomí svou smrt, aby zachránila život dítěte. Jan Pavel II. potvrdil hrdinský stupeň jejich ctností 7. července 1991, 24. dubna 1994 ji prohlásil blahoslavenou a 16. května 2004 ji zapsal do seznamu svätých.

Její manžel Pietro Molla byl „skála, muž neobyčejné víry, prostoty a svätosti“, napsal P. Thomas Rosica, ředitel křesťanské televize *Sul a svetlo*. „Žil pozoruhodně svätým životem a podobně jako jeho žena učinil ze svätosti něco, co je dosažitelné pro nás všechny.“ Žil jako vdovec, vchoval čtyři děti a už se neoženil. P. Rosica je přesvědčen, že brzy bude zahájen proces jeho blahorečení na svědectví důstojnosti a svätosti manželství a rodinného života.

Den jeho úmrtí, Velký pátek, má pro rodinu Molla zvláštní význam. V ten den se narodilo Gianně její čtvrté dítě, dceruška Gianna Emanuela. „Umím si představit velkopáteční scénu v nebi, když se tento obdivuhodný manželský pár opět sešel po 48 letech,“ napsal P. Rosica. Petr byl pohřben v úterý velikonoční v Mesero po boku své ženy.

Kath-net

MODLITBA ZA OHROŽENÁ MANŽELSTVÍ

Milovaný Otče, když jsi ustanovil manželství, chtěl jsi nám zajistit nejlepší způsob, jak naplnit přikázání lásky. Tvůj Syn Ježíš Kristus začal hlásat spásu tím, že pomohl mladým manželům a jejich přátelům na svatbě v Káně. Byla tam také Maria, a ona první postřehla, že mladý pár je ve vážných obtížích. Dobrý Otče, prosíme tě pro utrpení, smrt a zmrtvýchvstání tvého Syna Ježíše Krista a na přímluvu Bohorodičky Panny Marie za záchranu všech manželství ohrožených z jakékoliv příčiny rozpadem. Obdaruj tato manželství zázrakem přeměny zla v dobro, chladu v teplo, odcizování ve sblížení, smutku v radost, lhostejnosti v touhu a nenávisti v lásku. Ať se na nich projeví tvá sláva, aby v tebe znovu uvěřili oni i jejich děti. Amen.

Mihujcie się 2/2010

V sobotu 1. května 2010 bude za účasti prezidenta ČR prof. Václava Klause a pražského arcibiskupa Mons. Dominika Duky v **Hradci Králové slavnost DÍKŮVZDÁNÍ CÍRKVE A VLASTI s jubileem arcibiskupem Mons. Karlem Otčenáškem** (90 let života, 65 let kněžství, 60 let biskupské služby). **Z programu:** 10.00 modlitba za církev a vlast (kostel P. Marie na Velkém náměstí) • 12.00 slavnostní bohoslužba v katedrále • 14.00 program na pódiu před katedrálou na Velkém náměstí - setkání představitelů církve a vlasti s Karlem Otčenáškem • 16.00 Te Deum na závěr slavnosti (kostel P. Marie na Velkém náměstí).

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a Obláti Neposkvrněné Panny Marie Vás zvu **každý první čtvrtek v měsíci** v rámci Kněžského roku a získání plnomocných odpustků na **celodenní adoraci v Emauzích** (v letním období v kostele) **v době od 9 do 16.15 hod.**, poté bude v kostele modlitba růžence se svätostným požehláním. Od 16.30 hodin možnost přistoupit ke svätosti smíření, mše svätá v 17 hod.

Každý první pátek v měsíci je adorace po mši sväté v Emauzích (v letním období v kostele). Mše svätá je v 17 hod., adorace s modlitbami a zpěvem začíná po mši sväté a trvá do 18.45 hod., od 18.45 do 19.30 hod. navazuje tichá adorace. Možnost přistoupit ke svätosti smíření od 16.30 hod. v kostele.

Proč se modlit, když nic necítím?

Nic necítíš, nic neslyšíš, nevíš, co máš říct? Bravo! Konečně se skutečně začínáš modlit. Hledej Boha, a nikoliv citová vzrušení!

Kdo vůbec vypustil na svět tu představu, že se musí vzdýcky něco stát, když se modlíme? Od dětství jsme vedeni na tuto falešnou stopu, když se nás dospělí ptají: Už sis vyřídil svou modlitbu? Jako by modlitba byla nějaká věc, kterou je třeba vyřídít... Jiní nechtějí nic vyřídít, mají o modlitbě jinou představu: Modlit se podle nich znamená něco cítit, říkat, slyšet, rozumět... Jde o „něco“. Ve skutečném životě se takové „něco“ tak často nepotkává. Většinou je modlitba spíše něco hubeného, každopádně neobsahuje žádné sliby. Pak je člověk zklama-

ný. Vzniká velké pokušení dělat Bohu výčitky: Kdyby nás miloval, musel by odpovídat našemu očekávání. Nebo se výčitky obrátí proti nám: Kdybychom Ho opravdu milovali, museli bychom s Ním vstupovat do kontaktu.

Povím vám, které sloveso se nejlépe hodí k modlitbě: Je to sloveso „být“, modlit se znamená „být s Ním“.

Problém nespočívá v Kristově nepřítomnosti nebo jeho odchodu z dějin. Jan Pavel II. při své první cestě do Francie řekl: „Existuje jen jeden jediný problém vůbec: zda my jsme v Kristu.“

Co je nám platná reálná přítomnost Krista v Eucharistii, ale i v jiných svátostech, v Církvi, ve službě bližním, když my sami nejsme přítomni, nejsme skuteč-

ně u toho. Když Ježíš rozesílal apoštoly, aby všem lidem zanesli dobrou novinu, řekl jednoznačně: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.“ Aby se „být s námi“ podařilo, musí alespoň dva spolupracovat. To je základ zkušenosti víry: Být s Tím, který chce být s námi.

Cena tvé modlitby se nedá vyčíst z počtu geniálních nápadů nebo obdivuhodných vznesených citů, které jsi přitom zažil. Spíše jde o to, aby ses ode vzdal, vystavil se setkání s Bohem na tom místě, kde právě jsi. Písmo mluví o styku „tváří v tvář“. Duchovní autoři mluví o „od srdce k srdci“. Co je tedy důležité? Aby tě Pán mohl potkat. Pak i ty ho budeš moci najít.

*Famille Chrétienne 15. 6. 2006
Překlad -lš-*

Vyúčtování veřejné sbírky

Vážení čtenáři Světla, chtěli bychom touto cestou poděkovat za dary, které jste nám zaslali. Každé úterý je za naše dobrodince sloužena mše svatá.

Veřejná sbírka na koupi domu na Dolním nám. 24 v Olomouci, propagovaná ve Světle, Katolickém týdeníku, Novém Hlasu a Matičním zpravodaji, konaná občanským sdružením Matice cyrilometodějská Olomouc, IČO 00533866, zahájena 4. 3. 2009, povolená Krajským úřadem v Olomouci č. j. KÚOK/18126/2009/OE/400, byla ukončena. Účet číslo 43-4000660277/0100, na kterém byly sbírány peněžní prostředky, byl zrušen 2. 3. 2010. Krajský úřad potvrdil správnost předloženého celkového vyúčtování: **Hrubý výtěžek sbírky** činil 3 246 758,98 Kč.

Náklady: Bankovní poplatky za položky a vedení účtu – 9753 Kč, faktura za tisk slože-

nek do Katolického týdeníku č. 20 – 40996 Kč, faktura za inzerát do Nového Hlasu č. 5 – 16 660 Kč, **čistý výtěžek sbírky** tedy činil 3 179 349,98 Kč.

Použití výtěžku: Zaplacený zálohy na koupi domu v Olomouci na Dolním nám. 24 v celkové výši 3 050 000 Kč na účet Kongregace sester NPPM v Olomouci; uhrazeny půjčky na koupi domu v celkové výši 128 500 Kč; převod zůstatku na běžný účet občanského sdružení 849,98 Kč (byl použit k úhradě půjčky na koupi domu).

Dne 3. 2. 2010 byl celý dům přepsán v katastru nemovitostí do majetku občanského sdru-

žení Matice cyrilometodějská v Olomouci. Ještě nám zbývá splatit půjčky převyšující částku 6 000 000 Kč.

Děkujeme Pánu za tak krásný výtěžek veřejné sbírky, na kterém jste měli veliký podíl hlavně Vy, čtenáři Světla. Pán Bůh zaplať za Vaši štědrost!

I nadále svěřujeme svou činnost a využití domu do rukou Božích a prosíme Pannu Marii a sv. Josefa, aby se za nás přimlouvali, abychom byli dobrým nástrojem v rukou Božích a aby Pán použil tohoto domu pro slávu Boží a blaho Církve.

Josef Vlček, předseda MCM

Srdečně vás zveme na **POUTĚ HASIČŮ KE CTI SV. FLORIÁNA v sobotu 8. května 2010 na HOŘE MATKY BOŽÍ v Králíkách.**

Program poutě: 9.00 seřazení průvodu • 9.30 slavnostní průvod hlavním vchodem do kostela • 9.45 přivítání biskupa, kněží, hasičských sborů a pozvaných hostů • 10.00 MŠE SVATÁ – hlavní celebrant biskup Mons. Josef Kajnek • 11.30 šerpování, svěcení hasičských aut, praporů a soch • 13.00 ukázka mladých hasičů • dále: živá hudba, plošina (klášter z výšky), možnost prohlídky hasičské techniky, pro děti střikání ze džberovek, skákací hrad zdarma, možnost občerstvení. **Autobus z Králík zajištěn:** v 8.45 odjezd z nádraží ČD, v 8.50 odjezd z nádraží ČSAD.

BŮH JE DÁRCE ŽIVOTA

Jsmo přesvědčeni, že postižené dítě přispívá ke spáse rodičů a blízkých

Máme pět dětí. Čtvrté se narodilo s Downovým syndromem. Když jsem se v nemocnici dověděla, že Janička je postižená, velice mě to zarmoutilo. Navíc, její život byl ohrožen. Lékaři rozhodli, že je nutno provést transfuzi krve. Na nic jsem nečekala, a protože jsem toužila po její spáse, ihned jsem ji pokřtila. K překvapení lékařů po této svátosti se její zdravotní stav tak změnil, že k transfuzi nedošlo.

Doma ji muž zahrnul starostlivou péčí. Jako psycholog věděl, že potřebuje velice blízké lidské vztahy. Pro mě bylo poněkud obtížnější ihned přijmout postižené dítě.

Dnes má Jana 21 let. Mluví málo, ale všemu rozumí a každý pokyn splní. Má výtvarné schopnosti a účastní se terapie zaměstnáním. Stále se něčím zabývá: ráda tančí, maluje křídami a barvami, slepuje obrázky z barevných kuliček. Je neobyčejně otevřená k lidem, má ráda malé děti, je k nim velmi pozorná a jemná. Vnáší do rodiny mnoho radosti. Známí ji často prosí o modlitbu za své mladé, kteří se vzdálili od Boha a od Církve.

Naučili jsme se ocenit postižené osoby a vidět v nich velkou hodnotu a důstojnost. Bylo nám velmi smutno, když jsme se dověděli, že takové postižené děti zabíjejí ještě před narozením jen proto, že nejsou zcela zdravé.

Víme, že život je dar od Boha a nikdo nemá právo zbavit druhého života.

Jsmo přesvědčeni, že nesvěprávné dítě se přičiňuje o spásu svých rodičů a svých blízkých. I ono bude spaseno, protože k tomu je povolal Bůh. Jsmo vděční všem, kteří nám pomáhají při Janině výchově. Díky Bohu nechybí dnes zařízení, kde pracují kvalifikovaní vychovatelé a pomáhají dětem i jejich rodičům.

*Z Mihuje się 2/2010
přeložil -lš-*

Vítězná práce školáků o Turínském plátnu Základní škola v Sangano (Itálie)

Drahý Muži z Turínského plátna, letos všichni mluví o tobě, o tom, že na jaře budeš veřejně vystaven. Právě díky této události tě my, žáci základní školy v Sanganu, poznáváme.

Viděli jsme tvůj obraz v knihách a v televizi. Víš, že jsi velice probudil naši zvědavost? Když jsme se na tebe dívali, pochopili jsme, že nejsme schopni tě spatřit jediným pohledem, že musíme upřít svou pozornost na tvé plátno a jeho detaily: na rány, stružky krve, otekliny. Pohled na tebe celého zakrváceného, se stopami bičování v nás probouzí vůli obejmout tě! Když se díváme na negativ, jeví se nám jasně tvé oči, čelo, nos, ústa, vlasy: jsou to rysy mužné tváře.

Muži z plátna, kdo jsi? Jaký byl tvůj život? Proč tě poslali na kříž? Na tyto otázky nám asi nikdo nebude moci dát odpověď. Dostal ses šťastně až k nám a byl jsi zachráněn z ohně. Když jsi většinu času uzavřen ve schránce, není ti samému smutno? A jak se cítíš, když každých deset let tisíce osob přicházejí z daleka, aby tě pozorovali, snažili se pochopit, kdo jsi, aby hledali, co máš napsáno ve svém srdci? Necítíš se podezříváný, když se snaží tě analyzovat? Podezříváný na těle i na duši, když hledají vysvětlení, zda jsi Ježíš, nebo ne?

Konec tvého života byl plný utrpení, ale to nebylo marné, protože nás přivádí k utrpení Ježíše, připomíná nám, že Boží Syn sestoupil mezi nás a bude s námi vždycky, aby nás miloval.

Muži z plátna, není důležité vědět, kdo jsi, jestliže nám předáváš toto poselství lásky! Vidět tě znamená získávat jistotu. Připomínáš nám, že Bůh existuje, i když ho nevidíme, připomínáš nám, že jen když budeme následovat příklad, který nám Ježíš dal, můžeme žít šťastně a v klidu, připomínáš nám, že jsi náš bližní, připomínáš nám, co Ježíš řekl: Nechte maličké přijít ke mně, protože Boží království patří těm, kteří jsou takoví, jako oni.

Drahý Muži z plátna, toto poselství je to největší, jaké jsi nám mohl dát.

Čekej na nás, přijdeme, abychom tě spatřili!

Chlapci z páté b

BYZANTSKÝ HYMNUS

Jelikož letos slavil Západ i Východ Velikonoce ve stejném termínu, zazněl při mši na náměstí Svatého Petra také byzantský velikonoční hymnus. Hymnus cituje starozákonní žalmy a je významným společenstvím mezi východní a západní církví.

Hymnus obsahuje slova: „Šířme o svátku radost a obejmeme se. Kvůli zmrtvýchvstání nazýváme bratry i ty, kteří nás nenávidí. Kvůli zmrtvýchvstání všechno odpouštějme!“

Kath-net

Neobvyklá podpora papeží od moskevského deníku

Deník Pravda v Moskvě uveřejnil úvodník Artura Rosy Teixeira o současné mediální kampani proti katolické církvi a Benediktu XVI. Touto kampaní má být podle autora diskreditována katolická církev, aby se dosáhlo podpory pro prosazení ideologie, která nerespektuje duchovní povahu člověka, ale sází pouze na sexisticky hédonistickou perspektivu. Tento druh zpráv vyvolává i u nekatolíků vážné podezření o „dobré vůli“ jejich vydavatelů.

Teixeira prohlašuje, že tato cílevědomá ideologie pracuje podle směrnic politické agendy, která si stanovila za cíl rozložit tradiční společnost a její instituce a zavést nový světový řád podle temných zájmů mezinárodní oligarchie, která řídí finanční kruhy a skrze ně světové hospodářství.

Článek výslovně zdůrazňuje a vysoce vyzvedává katolický přínos pro západní civilizaci. Nechce tím nijak hájit pedofilní případy některých duchovních, které je vždy nutno odsuzovat. Současně je však nutno poukázat na to, že tento druh zpravodajství se soustřeďuje výlučně na katolický klérus, ačkoliv ten představuje jen docela malou menšinu. Těch několik pří-

padů je však prezentováno tak, jako by jich bylo bezpočet a šlo přímo o nějaký včelí roj.

Pravda kritizuje výslovně způsob, jakým New York Times představuje Benedikta XVI. Z toho je poznat zlostnou a nenávistnou tvář celé kampaně. Ta má jediný cíl: „Je to pocho-pitelné. Současný papež v souladu s principy katolické církve staví tuhý odpor proti rozvratným záměrům, jaké sekulární instituce sledují. Ty se pokoušejí prosadit sexistickou a hédonistickou společností, ve které je člověk redukován na přirozenost zba-venou své duchovní dimenze.“ Tyto organizace samozřejmě nevznikly spontánně a nežijí ze vzduchu. Jsou vytvářeny a podporovány z takových „filantropických“ nadací, jako je rodina Rockefellerů.

Jejich finanční zájmy jsou svázány s širokým spektrem finančních branží od bank, přes naftařský, farmaceutický a zbrojní průmysl až po audiovizuální média, která podléhají diktátu těchto elit. Článek poukazuje na cílový záměr těchto elit: počet světového obyvatelstva musí být redukován o třetinu. To je zcela jasné ze zpráv, které sledují mnohem širší cíl než pouze informovat.

Kath-net

NADEŠEL ČAS PROBUDIT SVĚDOMÍ ŽURNALISTŮ, MÍNÍ VIETNAMŠTÍ BISKUPOVÉ

Výrazy solidarity s papežem plynou z celého světa. Velmi dobře chápou nepřátelskou atmosféru ty církve, které se samy potýkají s různými druhy útlaku a propagandy. „Nadešel čas potřeby probudit svědomí novinářů, kteří pracují ve sdělovacích prostředcích, právníků, kteří kladou důraz hlavně na peníze, a také politických spekulantů,“ píše vietnamští biskupové a pokračují: „Ti všichni by měli dávat příklad respektu ke spravedlnosti při hodnocení a kritice náboženských představitelů, a to zejména Svatého otce.“ Vietnamští biskupové se pozastavují nad tím, proč tak mnoho vzdělaných lidí v demokratických a civilizovaných zemích nevnímá tak výrazný rozdíl mezi přívětivým tónem katolíků, zejména představitelů církve, a přízemní a vyhanou kritikou těch, kteří osočují náboženské i společenské představitele. Tento velice nezodpovědný přístup některých vzdělaných lidí je v naší době opravdu nepřijatelný, napsali vietnamští biskupové na zasedání biskupské konference.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Svatý František obrací heretiky (14)

ČTYŘICETIHODINOVÁ

POBOŽNOST V ANNEMASSE - POKRAČOVÁNÍ

Tak skončil první den čtyřicetihodinové pobožnosti, den pro víru skutečně požehnaný. Za zvláštní projev Boží ochrany pokládali všichni skutečnost, že zenevští protestanti se chovali klidně a nezpůsobili katolíkům žádné nepříjemnosti. Neméně potěšující byl i následující den (8. září). Poutníci přišli do Annemasse ve vzorném pořádku a jejich zpěvy i celé chování bylo prodchnuto velkou zbožností. Zvláště velkou pozornost vyvolával sedmitisícový zástup z okresu Ternier, v němž se nacházelo sedm set konvertitů. Bylo to ovoce tříleté práce dominikánů a jezuitů. Pohled na tak velký zástup přímo elektrizoval otce Cherubína. Přednesl nadšené kázání, které udělalo na všechny hluboký dojem. Nejvíce na posluchače zapůsobilo, když kazatel po jasném představení katolické nauky zvolal:

„Neříkáme zde, nejmilejší bratři, ani jediného slova, které bychom nebyli ochotni opakovat kdykoliv jindy a bránit jeho pravdu před všemi pastory. Kolikrát jsme jim navrhovali disputace o sporných otázkách! Pokaždé jsme s radostí přijali jejich výzvu a čekali jsme jen na listinu zaručující bezpečnost, abychom mohli přijít do Ženevy bez ohrožení vlastního života. Ale taková žádost byla odmítnuta. Nyní ve vaší přítomnosti bereme Boha za svědka, že rádi souhlasíme s každou rozpravou, abychom mohli nad slunce jasněji ukázat, že jste byli svedeni a odtrženi od pravého ovčince k vašemu neštěstí.“

Mnoho posluchačů nemohlo opanovat dojetí a litovali, že tak dlouho setrvali v bludu. Děko-

vali Bohu, že jim konečně otevřel oči pro světlo pravé víry.

Je snadné si domyslet, že promluvy kazatelů a radost, která vyzařovala z tváří konvertitů, byla nejlepším svědectvím o tom, jakou útěchu prožívá duše, která opět nalezla ztracenou pravdu, a to všechno působilo na heretiky v Annemasse. Sám nápis na obnoveném kříži mluvil výmluvně. Nejednou bylo slyšet hlasy:

„Podívejte se, jak nestoudně nás pastoři klamali, když nám tvrdili, že katolíci vzdávají čest kamenům a dřevu. Přece ten nápis mluví o něčem jiném: pod obrazem kříže uctívají samotného Ježíše Krista.“

Pravda zazářila v duších a je třeba přiznat, že nezavíraly oči před světlem, protože většina se obrátila a čtyřicetihodinová pobožnost přinesla nejlepší ovoce, jaké bylo možno očekávat.

Pastoři zaskočení triumfem katolicismu a nespokojeni s tím, jak nepokrytě odhalil otec Cherubín jejich neochotu k disputacím, přesvědčili radní v Ženevě, aby obvinili papežence a zvláště kapucíny u vlády v Bernu. Obviňovali je, že pracují na zrušení traktátu a vytlačení protestantismu z obvodů Thonon a Ternier. Bernští ihned napsali stížnost gubernátorovi v Alligens a sabaudskému knížeti a hrozili vypovězením války. Gubernátor radil kapucínům, aby se vrátili do svých klášterů. Ale otec Cherubín se nedal zastrašit. Napsal papeži a nunciiovi v Turíně a především sabaudskému knížeti, že by bylo nedůstojné katolického panovníka, aby se dal zastrašit pohrůžkami pastorů. Kniže dal otcí Cherubínovi za pravdu, blahopřál misionářům k dosaženým úspěchům a po-

Sv. František Saleský

vzbudil je, aby s nemenší horlivostí pracovali dále.

Po skončení pobožnosti v úterý se František odpoledne vrátil do Thononu. 16. září pak přijeli i oba otcové kapucíni. Byl to právě den třetího výročí jeho příjezdu do Thononu. Byli teď čtyři, ale jak dosvědčil sám světec, jejich horlivost nahrazovala jejich počet.

Vypráví se, že biskup měl v noci sen. Zdálo se mu, že smečka vlků napadá jeho ovčinec. Snažil se je všemožně zahnat, ale protože byl sám, nestačil na to a viděl, jak vlci roztrhali několik ovcí. Z velké bolesti začal hlasitě ze sna křičet: Pomoc, pomoc! Kněz, který spal ve vedlejším pokoji, rychle přiběhl a ptal se pastýře, co se mu stalo. Biskup potřeboval nějaký čas, aby se vzpamatoval z prožitých hrůz, a konečně vyprávěl svůj zážitek.

„Je to skutečně tak, že vlci útočí na moje ubohé ovečky. Kde najdu posilu proti tolika nepřátelům?“

Kněz se ho snažil uklidnit a řekl, že jeho diecéze se nyní nachází v kvetoucím stavu, že je v ní řada vzorných kněží a mezi nimi vyniká zvláště apoštol ze Chablais.

„Je to skutečný poklad, který nám daroval Bůh. On bude tvým spolupracovníkem, jak titulem, tak činem.“

„Dej Bůh,“ zvolal biskup, „aby souhlasil! Můj synu Františku, kde jsi? Smiluj se nad mými šedinami.“

Kněz se vrátil do svého pokoje a biskup zbytek noci přemýšlel, jak by přiměl Františka, aby souhlasil. Sotva se rozednilo, poslal pro Františka, aby ihned přišel. Světec netušil, o co se jedná, a okamžitě se vypravil k biskupovi. Jakmile ho biskup uviděl, vyšel mu naproti, srdečně ho objal a stiskl a zapřísahal ho, aby pro Boží slávu a pro dobro církve mu přišel na pomoc.

„Ale s největší ochotou,“ řekl František, netuše, o co se jedná.

„Nuže prosím tě, aby ses stal mým sufragánem,“ řekl biskup.

„Pastýři, nevyhýbám se práci, ale tvoje přítulnost ke mně tě klame. Nemám vlastnosti, které jsou potřebné pro takovou hodnost. Máš v diecézi mnoho kněží, kteří se vyznačují urozeností, věděním i ctnostmi, mnohem schopnějších zvedat taková břemena. Neměj mi za zlé, ale nemohu přijmout tvůj návrh.“

Zbytečně biskup opakoval žádost a naléhal. František měl na všechno svou odpověď, rozloučil se s biskupem a vrátil se na rodinný zámek.

První nezdar biskupa neodradil. Poprosil katedrálního kanovníka o modlitbu a sám se odebral na zámek Thorens, aby s celou rodinou Saleských zahájil nový útok na srdce horlivého apoštola. Použil k tomu všechny prostředky, ale ani zásahy otce a naléhání matky, ani prosby celé rodiny nevedly k žádoucímu cíli.

Aby konečně Františka přesvědčil, poslal za ním kněze Petra Critaina, svého nejlepšího duchovního. Petr přijel navečer do zámku Sales a neprozradil, s jakým poselstvím přichází. Ráno požádal Františka, aby se s ním pomodlil breviář. Po modlitbě se zeptal, zda se domýšlí, jaký je cíl jeho návštěvy. „Asi ano,“ odpověděl světec.

„Tak tedy prosím, abyste vzal na vědomí, že mě pan biskup posílá, abych Vaši Důstojnost ujistil o nezbytnosti jmenovat vás svým sufragánem, a že žádá o vaše poslední rozhodnutí v této věci. On sám prosil Vaši Důstojnost, aby

► vás přiměl k souhlasu, a využil i prostřednictvím jiných, ale stále se mu dostává jen odmítnutí. Je z toho velmi smutný, proto dnes promlouvám k vašemu svědomí a chci vás varovat, abyste se neprotivil Boží vůli. Zamyslete se tedy nad tím, jakou odpověď mám přinést biskupovi?“

„Oznamte našemu nejdůstojnějšímu panu biskupovi, že k němu chovám nejhlubší úctu. Jeho dobrota mě hluboce dojí. Ale úřad, který mi nabízí, o mnoho překračuje moje zásluhy. Dodejte ještě laskavě, že pokud se stanu sufragánem, bude mi muset ustoupit část svého důchodu, který už tak sotva postačí na jeho potřeby. Bylo by mi velmi nemilé, kdyby měl kvůli mně trpět nedostatkem. Splním všechny příkazy pana biskupa. Jsem ochoten psát traktáty, hlásat kázání, jezdit po misiích, ale o biskupském úřadu nemůže být řeči, protože nejsem stvořený k tomu, abych vydával příkazy.“

Pater Critain odpověděl: „Domnívám se, že Vaše Důstojnost nemá v úmyslu zpěčovat se Boží vůli. Volba pana biskupa nese ty nejnepříjemnější známky této nejsvětější vůle. Pastýř nesleduje při tom hlas krve, kdyby tomu tak bylo, vyzvedl by k hodnosti sufragána někoho ze své rodiny. Nepostupoval ve spěchu, nýbrž dlouho přemýšlel o svém záměru. Nedůvěřoval vlastnímu rozumu, ale sáhl k radě svých nejosvědčenějších přátel z řad známých, světských duchovních i řeholníků a všichni souhlasili s jeho volbou. Není taková jednomyslnost jasným znamením Boží vůle? Zde je diplom sabaudského knížete, který volbu s radostí potvrzuje. Mám také list kardinála de Medicis. Prohlašuje, že se s největší ochotou obrací na Svatý stolec se žádostí o jmenování Vaší Důstojnosti na úřad biskupa. Jaký důkaz Boží vůle bychom mohli ještě požadovat?“

Po těchto slovech František hluboce povzdychl. Nic neodpověděl a chodil zamyšlen sálem s rukama založenými. Na jed-

né straně ho biskupova vůle lekala, na druhé straně se nechtěl protivit Boží vůli. V tomto rozporu se jediným východiskem jevila modlitba.

„Pojďme do kostela v Thorensu,“ řekl Pater Critain, „tam každý z nás odslouží mši svatou k Duchu Svatému, budeme si navzájem sloužit, a pak uděláme, co nám vnukne Duch Svatý.“

Nejdříve sloužil mši svatou kněz Critain, po něm celebroid František. Pak poklekl na oltářní stupeň a zůstal tak dlouho bez hnutí, jen jeho zrak byl upřen na svatostánek. Poté s rozjasněnou tváří vyšel z kostela.

„Co tedy mám odpovědět svému pastýři, jaké vnuknutí ti Bůh dal?“ zeptal se Pater Critain.

Apoštol odpověděl: „Vyřídíte, prosím svému pastýři, že jsem se vždy lekal stavu biskupa. Ale jestliže to přikazuje, jsem připraven zachovat poslušnost. Pokud se mi podaří v tomto postavení vykonat něco dobrého, bude to jedině pro jeho modlitby. Zachovejte v tajnosti vše, co se mezi námi odehrálo.“

Pater Critain blahopřál Františkovi k jeho vítězství nad sebou samým a slíbil, že o tom nikomu neřekne ani slova. Ihned se vydal na zpáteční cestu, ale zastavil se ještě u pánů de Boi a informoval kanovníka Ludvíka o šťastném výsledku celé záležitosti, protože soudil, že před ním nemusí zachovávat tajemství. Když přišel k biskupovi, našel ho v početné společnosti. Přistoupil k němu a zprávu mu pošeptal do ucha.

„Buď Bohu nejvyššímu chvála a dík!“ zvolal biskup hlasitě a v radosti dodal: „Do této chvíle jsem nebyl schopen udělat nic, co by stálo za to, ale nyní, když se mi podařilo získat svého syna Saleského za sufragána, mám nástupce a mohu říct, že moje práce nebyla marná a že jsem pro svou diecézi vykonal mnoho dobrého!“

(Pokračování)

Překlad -lš-

THE WALL STREET JOURNAL DEMASKUJE ÚTOKY DENÍKU NEW YORK TIMES PROTI PAPEŽI

Deník The Wall Street Journal vyslovil vážnou a věcnou kritiku na adresu deníku New York Times a jeho výpadům proti papeži. V článku nazvaném „Papež a New York Times“ ze 6. dubna poukazuje William McGurn na zkreslující interpretaci newyorským deníkem zveřejněné církevní dokumentace. List New York Times navíc svým čtenářům neprozradil, že dodavatel této dokumentace Jeff Anderson není jen tak ledačkým advokátem obětí, ale největším specialistou na procesy proti církvi, který se roku 2002 pochlubil agentuře AP, že obdržel od církve již více než 60 milionů dolarů a že nyní se snaží vtáhnout do celé kauzy také Vatikán. Pokud jde o případ kněze Murphyho, deník New York Times nezveřejnil celou dokumentaci a zatajil dopisy amerických biskupů z let 1993 a 1995, jimiž Murphyho informovali o tom, že má zákaz jakékoli pastorační, a tedy sloužit mši na veřejnosti, zpovídat atd. Autor článku deníku The Wall Street Journal v závěru svého článku poukazuje na to, že kromě žurnalistické korektnosti by bylo vhodné, kdyby bylo věnováno trochu investigativní pozornosti také roli zmíněného advokáta, který se stal milionářem díky odškodnému, vyplácenému obětem.

NEPŘÁTELSKÁ KAMPAŇ

Radio Vaticana cituje vládní zprávu USA, podle které 64 % všech případů pohlavního zneužití mladistvých připadá na rodiny, 10 % na školy. Na katolické kněze připadá z celkového počtu 0,03 % případů. To, čeho jsme v současné době svědky, je záměrně organizovaná proticírkevní nepřátelská, tedy rovněž pomlouvávací kampaň, která nemá ani tak postihnout pedofilní kněze jako spíše samotného papeže.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

VELIKONOČNÍ RADOST - pokračování ze str. 2

lásky, je vhodnou příležitostí, abychom znovu objevili a vyznávali s větším přesvědčením svou důvěru ve zmrtvýchvstalého Pána, který provází svědky svého slova a působí zázraky spolu s nimi. Budeme opravdu až do základu svědky zmrtvýchvstalého Ježíše, když dovolíme, aby z nás vyzářoval zázrak jeho lásky; když z našich slov, a ještě více z našich činů v plném souladu s evangeliem bude možno rozpoznat hlas a ruku samotného Ježíše,

Pán nás totiž všude posílá jako své svědky. Ale můžeme jimi být jen tehdy, když budeme vycházet a držet se velikonoční zkušenosti, jak ji vyjadřuje Maria Magdaléna, když oznamuje ostatním učedníkům Viděla

jsem Pána (Jan 20,18). V tomto osobním setkání se Zmrtvýchvstalým spočívá neotřesitelný základ a ústřední obsah naší víry, svěží a nevyčerpatelný zdroj naší naděje a horoucí dynamismus naší lásky. Tak bude samotný náš život plně totožný se zprávou: Kristus Pán skutečně vstal z mrtvých. Dejme se tedy uchvátit kouzlem Kristova Zmrtvýchvstání. Kéž nás Panna Maria podpoří svou ochranou a pomůže nám plně vychutnat velikonoční radost, abychom ji dokázali pak také zanést všem našim bratřím.

Ještě jednou dobré Velikonoce všem!

Bollettino Vaticano 7. 4. 2010
Mezititulky redakce Světla
Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

smýšlení? Není to fiasko našeho pokoncilního „otevření oken“? A jaké máme před sebou vyhlídky, když každoročně musíme konstatovat další mnohaciferné úbytky věřících? Ve velikonoční době slyšíme zprávy ze Skutků apoštolů o tom, jak přes všechna a nemalá protivenství Boží církev stále rostla. Kdyby v ní panovaly poměry, že by křesťanů a kněží stále ubývalo tak, jak je tomu dnes, asi bychom se křesťanství nikdy nedočkali. Něco závažného není v pořádku. Ty „úbytky“ jsou evidentním příznakem určitého povážlivého neduhu, který bychom neměli přehlížet. Příkladná sestra z Afriky nám oprávněně doporučuje, abychom vykonali zpytování svědomí.

Politováníhodné příklady pohoršení v našich vlastních řadách však dávají nepřátelům do rukou velmi nebezpečnou zbraň: Dnešní pronásledování (zatím) nepotřebuje křesťany fyzicky likvidovat. Postačí, když může církev co nejdůkladněji zdiskreditovat a vytvářet kolem ní veřejné mínění, že je to instituce tak bezpečná a přímo protispolečenská, že je možno ospravedlnit jakýkoliv útok proti ní. Protože nepřátelsky naladěná média mají velkou kvantitativní a kvalitativní převahu, u mnoha lidí převládne nakonec dojem, že na negativním obrazu církve musí být něco pravdy.

Úbytek křesťanů a s ním spojený úbytek kněží nevytváří jen problém, jak s tímto stále se zmenšujícím počtem věřících i kněží vyřešit model církevní organizace a struktury. My sice umíme zorganizovat akce, na kterých se ještě sejdou tisíce i statisíce, a tato shromáždění mohou také vyvolávat mylný dojem, že je nás stále ještě dost. Ale ani statisícová shromáždění při ojedinělých situacích nemění nic na skutečnosti, že na rozhodujících místech a institucích společnosti mají stále rostoucí

většinu ti, kteří to, co hlásá církev, nepřijímají, její hodnoty nesdílejí a v rozhodujících jednáních nepodporují její stanoviska, nýbrž zásady právě opačné, které jsou zcela v rozporu s Božím zákonem, a tato situace se může při současném trendu jediné zhoršovat. Dochází k tomu navíc v době, kdy pokrok vědy a rozvoj technických prostředků dává člověku k dispozici nepředstavitelné možnosti, které právě vyžadují, aby člověk také uznával hodnoty a zákony, které mu předkládá Bůh.

Při svém zpytování svědomí si musíme klást otázku, zda ze své strany vynakládáme všechno potřebné úsilí, ale pokud naše námaha nepřináší dlouhodobě očekávané výsledky, pak je na místě pomyslet také na to, zda se v dostatečné míře snažíme, aby naši práci provázela nezbytná Boží pomoc a požehnání. Již delší dobu se na nejvyšších místech ozývá konstatování, že našim bohoslužbám schází to, co je vlastně pro ně podstatné, a to je smysl pro posvátno. Toto „Sacrum“ ovšem není nějaký doplňkový a ozdobný sentiment. Je to sama podstata bohoslužby. Tam, kde schází vědomí posvátna, tam se z našeho chování a postojů při bohoslužbách vytratilo vlastně vědomí, s kým máme tu čest. Pak hrozí nebezpečí, že nepředstupujeme před Nejvyššího a Nejsvětějšího jako nemohoucí hříšníci s hlubokou vírou, pokorou, úctou a opravdovou lítostí, ale naopak, spíše tíhneme k onomu sebejistému postoji farizeje z Ježíšova podobství, který odchází z chrámu sice se sebeuspokojením, ale nikoliv „ospravedlněn“, to znamená bez potřebných milostí, bez kterých nic nezmůžeme. „Jestliže město nebuduje Pán, marně se lopotí ti, kdo ho staví,“ modlíme se v žalmu 126.

U příležitosti přemístění tělesné schránky svatého Otce Pia

do nové baziliky bychom se měli zamyslet nad tím, proč právě tento světec neuvítal liturgické změny, i když měly být prostředkem prohloubení zbožné účasti věřících na liturgii. Otec Pio byl vůbec první, kdo od samého počátku, „v předstihu“ aplikoval motu proprio „Summorum pontificum“, ačkoliv ve svém věku a nemoci mohl nový ritus právě uvítat jako pohodlnější a nenáročnější. On, který Kristovu obět na Kalvárii prožíval „osobně krvavým způsobem“, cítil zřejmě velmi dobře, který „ritus“ jí nejlépe odpovídá, takže účast věřících na mešní oběti, kterou slavil Otec Pio v tradičním římském ritu, už ani nemohla být hlubší a aktivnější. Ona totiž závisí rozhodujícím způsobem právě na zbožné a pokorné víře a úctě samotného celebranta, kterou žádné úpravy a modernizace nemohou nahradit. P. Pio měl velice prostý a účinný návod, jak se plodně a aktivně účastnit mše svaté: „Spojit se s bolestnou Matkou Pannou Marií a padnout na kolena u paty kříže v soucitu a lásce.“ Neměl se arcibiskup Bugnini, hlavní autor nového ritu, spíše než s protestantskými pastory radit právě se světcem, který sám žil na Kalvárii? Všichni ti, kteří se dnes dívají a vyjadřují k tradičnímu ritu s despektem, by si měli uvědomit, že tento jejich despekt se týká i jednoho z největších světců dvacátého století, světce, který v těsnějším spojení s Bohem už ani žít nemohl a věděl z hluboké osobní zkušenosti, v čem má Spasitel a Pán nebes a země zalíbení.

K hodnocení Novus Ordo Missae, které k jeho 40. výročí přinesl deník Die Tagespost (str. 6–7), je možno doplnit ještě některé významné podrobnosti, které se mohou někomu jevit jako zanedbatelné, ale asi stojí za povšimnutí. Původní tradiční ritus provází všechna pronášená slova také příslušnými gesty a vnějšími projevy kajicnosti, úcty a klanění: např. pokaždé, když kněz vyslovuje jméno Je-

žíš, klaní se směrem k oltářnímu kříži. Každou doxologií a slova „Sláva Otci...“ provází úklonou. Úklonou také provází všechna slova díky. Nový ritus se od původního zřetelně liší právě v tom, že většinu těchto vnějších gest a projevů úcty zrušil a mnoho doxologií, jimiž vzdáváme úctu Nejsvětější Trojici, prostě vyřadil. Adorace Nejsvětější svátosti pokleknutím byly omezeny z deseti na pouhé tři. Nejvznešenější slova proměňování, která mají v Římském kánonu charakter uctivé a pokorné modlitby před tváří nebeského Otce, dostala v nových eucharistických modlitbách ráz pouhého vypravování atd.

Je však možné dát vnější projevy stranou, aniž by to mělo vliv na vnitřní postoj pokory a úcty? V přípravných modlitbách tradičního Římského misálu ke mši svaté (které jsme vám svého času publikovali ve Světle) prosí kněz všemohoucího Otce, aby mu dopřál milost slavit nejsvětější oběť cum timore et tremore – s bázní a třesením. To nám dnes schází. Má snad být naše dnešní pohodlí a menší náročnost na obřadní kázeň mincí, za kterou bychom mohli požadovat větší Boží přízeň a hojnější milosti? Hodnota mše svaté je jistě nekonečná, ale sotva se můžeme domnívat, že Bůh je povinen nám udělit všechny své milosti a dary bez ohledu na to, s jakou kázní, vírou a pokorou k němu přistupujeme, s jakou úctou, bázní zacházíme s tím Nejsvětějším, co na zemi vůbec existuje. Když se nad tím důkladně zamyslíme, musíme dojít k závěru, že opravdový návrat „posvátna“ do dnešní a každodenní liturgie by neměl být otázkou budoucnosti, ale naléhavým úkolem, který nesnese odklad. Už zítra může být pozdě. Nacházíme se v nesmírně obtížné situaci a nemůžeme říct, že jsme v tom nebyli varováni. Je třeba zahájit velké modlitební tažení, aby nám Pán pomohl zachránit, co se ještě zachránit dá.

-š-

Pondělí 26. 4. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Evangelium **6:15** Octava dies (572. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:45** Smrt Fuerteventury **6:55** GOODWILLBOY IV. (8. díl) **7:35** Čteme z křesťanských periodik: 25. 4. 2010 **7:45** Andělé polárního kruhu **8:15** Kde zní zpěv, mizí žal **8:35** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie - David Bouma **9:15** Hledači dobrých zpráv (6. díl): Hlappes **9:30** Přejeme si... (65. díl) **10:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2010 **10:10** Nedělní čtení **10:35** Na koberečku (83. díl) **10:50** Cesta k andělům (28. díl) **11:30** Hornolidečko - Horní Lideč **11:45** O Mlsálkovi (18/18): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu **11:55** Z pokladů duše [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien **13:20** Tučín **13:35** Hledání (2. díl): Hledání pravdy **14:00** Kulatý stůl (41. díl): Salesiáni **15:30** To jsou těžké vzpomínky [P] **16:00** H2Onews (80. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 23. 4. 2010 **16:10** Můj báječný denní úděl **16:40** JuniorTV Kopřivnice (4. díl) **17:00** NOEparáda (74. díl): 18. finále [L] **17:25** Vysoké Tatry **17:45** Čteme z křesťanských periodik: 25. 4. 2010 **18:00** Hornolidečko - Lidečko **18:15** Přejeme si... (65. díl) **18:35** Bolek a Lolek (1. díl): Autostopaři **18:45** Léta letí k andělům (3. díl): P. Vojtěch Hrubý **19:05** Ekoauto (6. díl) [P] **19:20** Pouť do Polska [P] **19:50** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2010 **20:00** Z pokladů duše [P] **20:05** Modlitby se zpěvy Taizé [P] **21:05** Harfa Noemova III. (3. díl) [P] **21:25** Na koberečku (84. díl) [P] **21:40** GOODWILLBOY IV. (8. díl) **22:25** Noční univerzita: Osvobození od zlého - P. Elias Vella, OFMConv. **23:35** NATURA 2000 (1. díl) **0:00** Zpravodajské Noeviny: 20. 4. 2010 **0:10** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien **1:25** Evangelium **1:30** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 27. 4. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews (80. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 23. 4. 2010 **6:15** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie - David Bouma **6:55** Cesta k andělům (27. díl): P. Václav Vacek **7:35** Cesty za poznáním: Čína **8:30** Kulatý stůl (54. díl): Jan Nepomucký **10:00** Letohrad - muzeum řemesel **10:20** Platinové písničky **10:50** Andělé polárního kruhu **11:20** Jiní lidé **11:45** Bolek a Lolek (1. díl): Autostopaři **11:55** Z pokladů duše [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Beethovenův Hradec **13:05** Octava dies (572. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:35** Národní parky Východní Afriky (2. díl) **15:05** Cesty za poznáním: Egypt **16:00** Zpravodajské Noeviny: 22. 4. 2010 **16:10** To jsou těžké vzpomínky **16:40** Noekreace aneb Vandrování (32. díl) **16:50** Cesta k andělům (28. díl) **17:30** Můj báječný denní úděl **18:00** Vysoké Tatry **18:20** Tučín **18:35** Bolek a Lolek (1. díl): Autostopaři **18:45** Noeland (17. díl) **19:15** Na koberečku (84. díl) **19:35** Hornolidečko - Lidečko **19:50** Zpravodajské Noeviny: 27. 4. 2010 [P] **20:00** Z pokladů duše [P] **20:05** Abrahám (2. díl) [P] **20:35** Zpravodajské Noeviny: 27. 4. 2010 **20:45** Tygři oceánů (3. díl) **21:45** Čteme z křesťanských periodik: 25. 4. 2010 **21:55** Jedna lidská chyba **22:00** Cesty za poznáním: Francie **22:55** Přírodní krásy Ameriky: Grand Canyon **0:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 4. 2010 **0:10** Bez hábitu (17. díl): Augustiniáni **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 28. 4. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny: 27. 4. 2010 **6:15** Pouť do Polska **6:45** Tygři oceánů (3. díl) **7:15** Přejeme si... (65. díl) **7:35** Modlitby se zpěvy Taizé **8:35** Hledání (1. díl): Nesmrtelnosti **8:55** Cesta k andělům (28. díl) **9:35** Jiní lidé **10:05** Čteme z křesťanských periodik: 25. 4. 2010 **10:15** Hornolidečko - Lidečko **10:30** Generální audience papeže Benedikta XVI.: 28. 4. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie - David Bouma **12:45** Po stopách pravých Indiánů **13:00** Arcibiskupský zámek Kroměříž **13:30** Bez hábitu (17. díl): Augustiniáni **14:30** Hledání (2. díl): Hledání pravdy **14:55** Na koberečku (84. díl) **15:10** Vysoké Tatry **15:30** NOEparáda (74. díl): 18. finále **15:55** Zpravodajské Noeviny: 27. 4. 2010 **16:10** Abrahám (2. díl) **16:40** Ekoauto (6. díl)

17:00 V posteli Pod nebesy IV. (8. díl) [P] **17:50** To jsou těžké vzpomínky **18:20** Biblické postavičky v Českém katolickém biblickém díle **18:35** Bolek a Lolek (2. díl): Býček **18:45** Letohrad - muzeum řemesel **19:05** Můj báječný denní úděl **19:35** Noekreace aneb Vandrování (32. díl) **19:50** H2Onews (80. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 23. 4. 2010 **20:00** Z pokladů duše **20:05** BET LEICHEM - vnitřní domov (6. díl): Petr Prokop Siostrzonek **20:20** Přejeme si... [P] **20:50** Hledání (3. díl): Hledání svobody [P] **21:15** Osemsto **21:40** Cesty za poznáním: Země kaňonů **21:50** Léta letí k andělům (3. díl): P. Vojtěch Hrubý **22:15** Beethovenův Hradec **22:55** Pro víta mundi (63): P. Ing. Miloslav Fiala, OPræm. **23:35** Krásy Čech a Moravy (23. díl): Červená Lhota **0:00** H2Onews (79. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 16. 4. 2010 **0:10** Generální audience papeže Benedikta XVI.: 28. 4. **1:30** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 29. 4. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews (80. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 23. 4. 2010 **6:15** Modlitby se zpěvy Taizé **7:15** Noční univerzita: Osvobození od zlého - P. Elias Vella, OFMConv. **8:25** Kulatý stůl (54. díl): Jan Nepomucký **10:00** Harfa Noemova IV. (3. díl) **10:20** Na koberečku (84. díl) **10:35** Přejeme si... **10:55** Vysoké Tatry **11:15** Noeland (17. díl) **11:45** Bolek a Lolek (2. díl): Býček **11:55** Z pokladů duše [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky **12:35** Cesty za poznáním: Řím **13:05** V posteli Pod nebesy IV. (8. díl) **13:55** NOEparáda (74. díl): 18. finále **14:20** Přejeme si... **14:40** Národní parky Východní Afriky (2. díl) **15:30** Hledání (3. díl): Hledání svobody **16:00** Zpravodajské Noeviny: 27. 4. 2010 **16:10** Cesty za poznáním: Egypt **17:00** Osemsto **17:25** Simba, lví král (2. díl) **18:25** Čtyři úhly pohledu **18:35** Bolek a Lolek (2. díl): Býček **18:45** GOODWILLBOY IV. (8. díl) **19:25** Na koberečku (84. díl) **19:40** Noekreace aneb Vandrování (32. díl) **19:50** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 [P] **20:00** Z pokladů duše **20:05** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (25. díl) **21:05** Hledači dobrých zpráv (7. díl): Evangelium **21:20** Cesta k andělům (28. díl) **22:00** Hornolidečko - Francova Lhota **22:15** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 **22:30** Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie - David Bouma **23:10** Noekreace aneb Vandrování (32. díl) **23:20** To jsou těžké vzpomínky **23:50** Cesty za poznáním: Země kaňonů **0:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 **0:10** Tygři oceánů (3. díl) **0:40** Čtyři úhly pohledu **0:50** Cesty za poznáním: Monument Valley **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 30. 4. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 **6:15** V posteli Pod nebesy IV. (8. díl) **7:05** Octava dies (572. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:35** Abrahám (1. díl) **8:05** Koncert souboru Ensemble Unicorn Wien **9:20** Jiní lidé **9:45** Ekoauto (6. díl) **10:05** Kulatý stůl (53. díl): 60. let od Barbarské noci III. **11:35** Cesty za poznáním: Země kaňonů **11:45** Bolek a Lolek (2. díl): Býček **11:55** Z pokladů duše [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Cesty za poznáním: Grand Canyon, Aqua Azul, Kapský poloostrov **12:35** Kde zní zpěv, mizí žal **12:55** Cesty za poznáním: Egypt **13:45** BET LEICHEM - vnitřní domov (6. díl): Petr Prokop Siostrzonek **14:00** Kulatý stůl (42. díl): Ohrožené kostely **14:50** Atlas Charity (27. díl): Charita Český Těšín (Charitní dům pokojného stáří) **14:55** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (25. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 **16:10** Cesta k andělům (28. díl) **16:50** Noekreace aneb Vandrování (32. díl) **17:00** Národní parky Východní Afriky (2. díl) **17:50** Osemsto **18:15** Hornolidečko - Lidečko **18:35** Bolek a Lolek (3. díl): Korida **18:45** Léta letí k andělům (3. díl): P. Vojtěch Hrubý **19:05** Hledači dobrých zpráv (7. díl): Evangelium **19:20** Letohrad - muzeum řemesel **19:40** Noekreace aneb Vandrování (32. díl) **19:50** H2Onews (81. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 30. 4. 2010 **20:10** Z pokladů duše [P] **20:05** Quo vadis [P] **22:25** NOEparáda (74. díl): 18. fi-

VIII. DÍVČÍ PĚŠÍ POUŤ z Vranova n/D do Kostelního Vydří se koná v sobotu 8. 5. 2010

- odchod v 6⁰⁰ z Vranova nad Dyjí
- příchod do Kostelního Vydří cca v 20⁰⁰, potom mše svatá
- po mši svatě společný odjezd do Vranova
- zápisné 60 Kč
- v případě noclehu na faře ve Vranově je potřeba spacák
- ruzenec, dostatek tekutiny a jídla
- vybavit se do každého počasí
- délka trasy asi 40 km
- doprovodné vozidlo zajištěno
- kontakt 602 840 461

Společné modlitební úmysly:

- za úctu k životu
- za matky
- za nová řeholní povolání

nále **22:50** Noční univerzita: Osvobození od zlého - P. Elias Vella, OFMConv. **0:00** H2Onews (81. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 30. 4. 2010 **0:10** Tygři oceánů (3. díl) **0:40** Atlas Charity (27. díl): Charita Český Těšín (Charitní dům pokojného stáří) **0:45** Hledači dobrých zpráv (5. díl): Teenchallenge **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 1. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews (81. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 30. 4. 2010 **6:15** Platinové písničky **6:45** Octava dies (572. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:15** Po stopách pravých Indiánů **7:30** Abrahám (1. díl) **8:05** Simba, lví král (2. díl) **9:05** Noeland (17. díl) **9:35** Přejeme si... **10:00** V posteli Pod nebesy IV. (8. díl) **10:50** NOEparáda (74. díl): 18. finále **11:15** Cesty za poznáním: Everglades, Manu, Pohoří Atlas [P] **11:45** Mše svatá k výročí 90. let arcibiskupa Otčenáška: Hradec Králové [L] **13:30** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 **13:40** Na koberečku (84. díl) **13:55** Hledání (3. díl): Hledání svobody **14:20** Druhá šance **14:45** Národní parky Východní Afriky (2. díl) **15:35** Jedna lidská chyba **15:40** Hledači dobrých zpráv (7. díl): Evangelium **16:00** H2Onews (81. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 30. 4. 2010 **16:10** Léta letí k andělům (4. díl): P. Jiří Čepel **16:30** BET LEICHEM - vnitřní domov (6. díl): Petr Prokop Siostrzonek **16:45** Cesty za poznáním: Egypt **17:35** Platinové písničky **18:05** Abrahám (2. díl) **18:35** Bolek a Lolek (3. díl): Korida **18:45** To jsou těžké vzpomínky **19:15** Hornolidečko - Lidečko **19:25** Nedělní čtení [P] **19:50** Litanie loretské **20:05** Z pokladů duše **20:10** Pro víta mundi [P] **20:50** Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hlíněné - Vojtěch Kodet [P] **21:40** Druhá šance **22:05** Léta letí k andělům (2. díl): P. Ludvík Armbruster **22:30** Nedělní čtení **22:55** Modlitby se zpěvy Taizé **0:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 4. 2010 **0:10** Kulatý stůl (42. díl): Ohrožené kostely **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 2. 5. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews (81. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa - 30. 4. 2010 **6:15** Evangelium **6:25** Nedělní čtení **6:50** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (25. díl) **7:50** Česká bible v průběhu staletí **8:05** Abrahám (2. díl) **8:35** Druhá šance **9:00** Čteme z křesťanských periodik [P] **9:10** Arcibiskupský zámek Kroměříž **9:40** Atlas Charity (27. díl): Charita Český Těšín (Charitní dům pokojného stáří) **9:50** Evangelium **10:00** Mše svatá z Turína [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Zpravodajský souhrn týdne **12:50** Přejeme si... [P] **13:10** Čteme z křesťanských periodik **13:20** Platinové písničky [P] **13:50** BET LEICHEM - vnitřní domov (6. díl): Petr Prokop Siostrzonek **14:05** Léta letí k andělům (4. díl): P. Jiří Čepel **14:25** Nedělní čtení **14:25** Nedělní čtení **14:50** Harfa Noemova III. (3. díl) **15:10** Čtyři úhly pohledu **15:20** NOEparáda 18. finále **16:00** Noeland (18. díl) [P] **16:30** Návštěva Sv. otce Benedikta XVI. v Turíně [L] **19:05** Turínské plátno **19:30** Evangelium **19:45** Litanie loretské **20:00** Z pokladů duše **20:05** Octava dies (573. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:35** Noekreace aneb Vandrování (33. díl) [P] **20:45** Ondrášek **22:35** Kulatý stůl (54. díl): Jan Nepomucký **0:00** Zpravodajský souhrn týdne **0:30** Platinové písničky **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Katolická tělovýchovná a kulturní organizace Orel jednota Dobříš Vás zve na oslavu 1. máje – **Prvomájový průvod Dobříši v sobotu 1. května 2010**. Orel se připojuje k lidové oslavě 1. máje, který organizují nepolitické zájmové spolky v Dobříši za podpory města Dobříše. Orel se ke Svátku práce hlásí a přijímá jej jako **oslavu svátku sv. Josefa Dělníka**. Ke svátku Josefovi se také v úvodu pomodlíme. Zároveň při této lidové slavnosti přivítáme příchod jara. Členové Orla jednoty Dobříš, cvičiči i přispívající, se s historickým praporem jednoty zúčastní průvodu. Zveze všechny orly s prapory, lidovými a spolkovými kroji, stejně jako všichni věřící lid k účasti na průvodu. Poutní prapory a korouhve vítány. **Průběh prvomájového průvodu:** V sobotu 1. května 2010 ve 12.30 hod. – ražení účastníků v ulici Za Poštou. Průvod začíná ve 13.00 hod. Délka pochodu je 1,1 km. Na závěr bude slavnostně vztyčena májka. Předpokládáný závěr v 15.00 hod. Smyslem akce je vrátit Prvnímu máji jeho přirozený charakter lidové oslavy a sblížit lidi skrze prezentaci zájmových organizací. **Zájemci o účast ať se co nejdříve hlásí zde:** Orel jednota Dobříš, br. Stanislav Vejvar, e-mail: standa.vejvar@volny.cz • ses. Klára Jandová, e-mail: jandova.klara@seznam.cz • Milan Tichý, vedoucí organizačního výboru, mobil 602 627 581, e-mail: tido@seznam.cz.

POUŤ SLEZSKÉHO LIDU 15. května 2010

Sraz poutníků mezi 10 - 10:30h
na nádraží Krnov-Cvilín.
Následuje pěší pouť na vrch Cvilín.

Mše sv. ve 13:00 h
bude sloužena v dominikánském ritu
v poutním kostele na Cvilíně v chrámu Panny
Marie Sedmibolestné.

Úmysl poutě:

Za obrácení českého, moravského
a slezského lidu a návrat spravedlivé vlády.

Duchovní správa poutního místa **Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor** (P. Stanislav Lekavý) a děkanát Bílovec (děkan P. Lumír Tkáč) vás srdečně zvu na **DIECÉZNÍ POUŤ RODIN**, která se bude konat v **neděli 9. května 2010**. Program: 12.30 křížová cesta – od 1. zastavení u Bohemy Zlaté Hory • 13.00 koncert pěveckého sboru Datio střední církevní školy z Oder • 13.30 představení aktivit Centra pro rodinu a sociální péči • 14.00 modlitba rozjímavého růžence • 15.00 mše svatá – slouží biskup ostravsko-opavský Mons. František Václav Lobkowicz se spolubratry v kněžské a jáhenské službě. **Doprava:** Z Jeseníku jede v tento den zvláštní autobus od kostela v 11.15 hod. a bude zastavovat na všech obvyklých zastávkách. Odvoz ze Zlatých Hor od vlaků v 11.53 hod. a 14.11 hod. zajištěn. Zvláštní autobusová doprava ze Zlatých Hor na poutní místo ve 12.00, v 13.00 a v 14.30 hod. Zpět z Maria Hilf pojede autobus v 16.30 hod. do Zlatých Hor a v 17.00 hod. do Jeseníku.

Římskokatolická farnost Tábor – Klokoty a Obláti Panny Marie Neposkvrněné Vás zvu na **1. sobotu na Klokotech 1. května 2010 – POHLED NA SV. JOSEFA OČIMA P. MARIE**. Program: 14.00 adorace + svátost smíření • 15.00 Klokotské hodinky • 15.30 tematická promluva – P. Krystof Henriko, OMI • 16.20 zpívaný růženc + svátost smíření v kostele • 17.00 mše svatá v kostele Nanebevzetí P. Marie.

Moravsko-slezská křesťanská akademie Olomouc si Vás dovoluje pozvat na přednášku, kterou pronese **Mgr. Filip Jaroš** (Přírodovědecká fakulta UK Praha) na téma **DARWIN, EVOLUČNÍ TEORIE A KŘESŤANSTVÍ**. Přednáška se koná **ve středu 28. dubna 2010 v 17.00 hodin v Arcidiecézním muzeu v Olomouci (sál Mozarteum)**. Akce je pořádána s finanční podporou Statutárního města Olomouc.

Římskokatolická duchovní správa v Římově Vás srdečně zve na **JARNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ**, která se koná v **neděli 9. května 2010** ke svátku Nalezení svatého Kříže. Program pouti: **sobota 8. května** – 18.00 mše svatá v předvečer pouti • **neděle 9. května** – 7.15 a 9.00 mše svatá, 11.00 slavná mše svatá (slouží P. M. Josef Pojezdný Opraem., opat strahovský). Během dopoledne příležitost ke svaté zpovědi. Ve 14.30 svátostně požehnání a zakončení pouti.

Liturgická čtení

Neděle 25. 4. – 4. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 13,14,43–52

Ž 100(99),2,3,5

Odp.: 3c (*Jsmo jeho lid a stádece jeho pastvy*. Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Zj 7,9,14b–17

Ev.: Jan 10,27–30

Slovo na den: *Jdou za mnou.*

Pondělí 26. 4. – ferie

1. čt.: Sk 11,1–18

Ž 42(41),2–3; 43(42),3,4

Odp.: 42(41),3a (*Má duše žízni po živém Bohu*. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 10,1–10

Slovo na den: *Do ovčince dveřmi.*

Úterý 27. 4. – ferie

1. čt.: Sk 11,19–26

Ž 87(86),1–3,4–5,6–7

Odp.: Ž 117(116),1a (*Chvalte Hospodina, všechny národy!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 10,22–30

Slovo na den: *Jak dlouho?*

Středa 28. 4. – nez. pam. sv. Petra

Chanela

1. čt.: Sk 12,24–13,5a

Ž 67(66),2–3,5,6+8

Odp.: 4 (*At' tě, Bože, velebí národy, at' tě velebí kdekterý národ!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 12,44–50

Slovo na den: *Kdo slova nezachovává, toho já nesoudím.*

Čtvrtek 29. 4. – svátek sv. Kateřiny

Sienské

1. čt.: 1 Jan 1,5–2,2

Ž 103(102),1–2,3–4,8–9,13–14,17–18a

Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina*. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 11,25–30

Slovo na den: *Odpočinek.*

Pátek 30. 4. – nez. pam. sv. Zikmunda nebo sv. Pia V.

1. čt.: Sk 13,26–33

Ž 2,6–7,8–9,10–11

Odp.: 7b (*Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,1–6

Slovo na den: *Abyste i vy byli tam, kde jsem já.*

Sobota 1. 5. – nez. pam. sv. Josefa, Dělníka

1. čt.: Sk 13,44–52

Ž 98(97),1,2–3ab,3cd–4

Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,7–14

Slovo na den: *Jsem v Otcí a Otec ve mně.*

nebo čtení vlastní (při slavení památky):

1. čt.: Gn 1,26–2,3

nebo Kol 3,14–15,17,23–24

Ž 90(89),2,3–4,12–13,14+16

Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 13,54–58

Slovo na den: *Nežijí jeho příbuzné mezi námi?*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. DUBNA – 1. KVĚTNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 4.		PO 26. 4.		ÚT 27. 4.		ST 28. 4.		ČT 29. 4.		PÁ 30. 4.		SO 1. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	518	582	1741	1961	518	582	1357	1509
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518	582	1742	1961	518	582	1325	1467
Antifony	563	633	1151	1279	1167	1297	1183	1313	1742	1962	1214	1347	1325	1468
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	813	914	1214	1347	813	914
Krátké čtení a zpěv	563	634	567	638	570	641	573	645	1743	1962	580	652	1326	1468
Antifona k Zach. kantiku	563	634	567	638	570	642	574	645	1355	1507	1356	1508	1358	1510
Prosby	564	634	567	638	571	642	574	645	1744	1963	580	653	1326	1469
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	1355	1505	1355	1507	1356	1508	1358	1510
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	564	635	568	639	571	643	574	646	1745	1964	581	654	584	657
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	574	646	1355	1507	581	653	584	657
Nešpory:														
SO 24. 4.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	1746	1965	517	581	517	581
Antifony	561	632	565	636	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1747	1966	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1747	1966	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	561	632	565	636	569	640	572	644	575	647	1749	1968	582	655
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	569	640	572	644	576	648	1356	1507	1356	1508
Prosby	562	633	566	637	569	641	572	644	576	648	1750	1969	582	655
Záv. modlitba	564	635	564	635	568	639	571	642	1355	1505	1355	1507	1356	1508
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

MÁJOVÉ ÚVAHY

Václav Renč

Jedny z posledních textů Václava Renče (1911–1973). Záhy po jeho smrti vycházely postupně v Katolických novinách (1974–75) a pak ještě znovu v Katolickém týdeníku (1994–95), některé pod změněnými názvy a mírně zkrácené. V roce 1996 vyšly knižně jako neprodejný tisk. Pro zasvěcené čtenáře Renčova životního díla je nejnápadnější prostá, zcela ukázněná forma těchto úvah. Střízlivost a průzračná prostota výrazu je plodem básnickovy lidské a duchovní zralosti, je svědectvím bolestné životní zkušenosti a trnité cesty umělecké. Renč zde obrací svou pozornost k evangeliu, k radostné zvěsti, která je základem křesťanské existence. Jsou to projasněné, radostné eseje z „mariánské zahrady“: vyvrcholení životního díla výrazného mariánského básníka. Svá zamyšlení zaměřil především k blahoslavenstvím, vysloveným v horském kázání – medituje nad nimi s pohledem upřeným na život Panny Marie.

Karmelitánské nakladatelství • Vydání druhé, v KNA první, upravené • Brož., 116x180 mm, 80 stran, 119 Kč

RANĚNÝ PASTÝŘ

Daniel Ange • Z francouzštiny přeložila Gabriela Šimíčková

Alegorický příběh hledajícího teenagera. Vzpoua mládí je zde konfrontována s postavou laskavého a trpělivého pastýře, kterému nevdá posměch a pohrdání. Hlavní hrdina se tak dovidá, že skutečná láska se rodí uprostřed jeho srdce.

Karmelitánské nakladatelství • Vydání druhé
Brož., 116x180 mm, 120 stran, 129 Kč

POLEDNICE • BÝT NA CESTĚ (KÁZÁNÍ)

Pavel Konzbul • Ilustrace Blanka Hrušková

Sbírka promluv provázející celým liturgickým rokem, který se prolíná s rokem školním. V dnešním zmateném světě přesyčeném informacemi všeho druhu je naléhavým hlasem, který nám dodává odvahu přijmout evangelijní pravdy za svůj životní program. Jazyk a styl homilií je ovlivněn prostředím střední školy – adresáty jsou studenti, ale jednotlivé myšlenky mohou oslovit každého, kdo je ochoten naslouchat a je otevřen Božimu slovu vyřčenému ústy kněze z kazatelny či od ambonu.

Biskupské gymnázium Brno a nakladatelství Cesta
Brož., 154x154 mm, 136 stran, 98 Kč

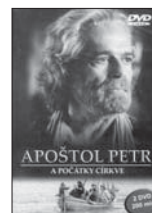
DVD

APOŠTOL PETR A POČÁTKY CÍRKVE

Režie Giulio Base • Scénář Salvatore Basile, Gianmario Paganò, Francesco Arlach • Hudba Marco Frisina

Jak je možné, že prostý a výbušný, ale ne příliš odvážný galilejský rybař, který zbaběle zapřel svého Mistra, najednou nachází odvahu k tomu, aby se v Kristově jménu vydal až do hlavního města římské říše a tam položil svůj život? Filmové zpracování příběhu klíčové postavy rané církve – apoštola Petra – vychází z evangelií a především ze Skutků apoštolů. Biblické údaje doplňují epizody ze známých legend.

Paulinky • 2x DVD, 200 minut, 399 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1

147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské. Vydává Malice cyrilometodějská v Olomouci, Cernochova 7 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vitek, PhDr. Lubomír Štula. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Nezaměna to však, ze udeřovateli schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku a knih, inzerec: knihy@maticecm.cz). Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.